

**T.C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
İLKÖĞRETİM ANABİLİM DALI
FEN BİLGİSİ EĞİTİMİ BİLİM DALI**

**İLKÖĞRETİM 6, 7 VE 8. SINIF ÖĞRENCİ VELİLERİNİN FEN VE
TEKNOLOJİ DERSİNDE VERİLEN PERFORMANS GÖREVLERİNE
YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ**

Suna KAYA

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Danışman
Prof. Dr. Ahmet AFYON**

Konya–2013

T. C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü

BİLİMSEL ETİK SAYFASI

Adı Soyadı	Suna KAYA
Numarası	108302061003
Öğrencinin Ana Bilim / Bilim Dalı	İlköğretim Anabilim Dalı / Fen Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı
Programı	Tezli Yüksek Lisans ☒ Doktora ☐
Tezin Adı	İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Verilen Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Bu tezin proje safhasından sonuçlanmasına kadarki bütün süreçlerde bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle riayet edildiğini, tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel kurallara uygun olarak atıf yapıldığını bildiririm.

Öğrencinin imzası
(İmza)

T. C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü

YÜKSEK LİSANS TEZİ KABUL FORMU

Öğrencinin	Adı Soyadı	Suna KAYA
	Numarası	108302061003
	Ana Bilim / Bilim Dalı	İlköğretim Anabilim Dalı / Fen Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı
	Programı	Tezli Yüksek Lisans
	Tez Danışmanı	Prof. Dr. Ahmet AFYON
Tezin Adı	İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Verilen Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi	

Yukarıda adı geçen öğrenci tarafından hazırlanan başlıklı bu çalışma .11...../1.10..../2013 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda oybirliği/oyçokluğu ile başarılı bulunarak, jürimiz tarafından yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Ünvanı, Adı Soyadı	Danışman ve Üyeler	İmza
Prof. Dr. Ahmet AFYON		
Doç. Dr. Ayşe MENTİŞ TAŞ		
Yr. D. Doç. Dr. Olgun ASLAN		

ÖN SÖZ

Tezimin yürütülmesinde bilgisini, yardımını ve hoşgörüsünü benden esirgemeyen çok saygıdeğer danışman hocam Prof. Dr. Ahmet AFYON' a saygı ve minnet dolu teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca katkılarından ve desteklerinden dolayı Sayın Yrd. Doç. Dr. Oktay ASLAN' a, Sayın Doç. Dr. Cengiz TÜYSÜZ' e, Sayın Arş. Gör. Gökhan KAYILI' ya ve Sayın Okt. Banu USLU' ya,

Araştırmanın uygulandığı okullardaki yöneticilere, Fen ve Teknoloji ders öğretmenlerine, öğrencilere ve velilere,

Hayatım boyunca her zaman, her konuda destek olan, beni bugünlere kadar getiren ve varlıklarıyla bana daima güç veren annem Öğr. Gör. Ayşen KAYA'ya, babam Mustafa KAYA'ya ve biricik kardeşim Hande KAYA' ya sonsuz teşekkür eder, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Suna KAYA
KONYA, 2013

Dr. Hande' ye...

T. C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü

Öğrencinin	Adı Soyadı	Suna KAYA		
	Numarası	108302061003		
	Ana Bilim / Bilim Dalı	İlköğretim Anabilim Dalı / Fen Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı		
	Programı	Tezli Yüksek Lisans ☒	Doktora ☐	
	Tez Danışmanı	Prof. Dr. Ahmet AFYON		
	Tezin Adı	İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Verilen Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi		

ÖZET

Bu araştırmada; ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki öğrenci velilerinin Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik tutumlarını belirlemektir. Ayrıca; veli tutumlarının cinsiyet, yaş, sosyoekonomik durum, eğitim durumları, çocuklarının cinsiyeti ve çocuklarının okudukları sınıfları bakımından tutumlarında anlamlı bir farklılaşmaya neden olup olmadığı incelenmiştir.

Araştırma, 2011-2012 eğitim öğretim yılında Konya ili Selçuklu ve Meram ilçelerinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ve özel ilköğretim okulları ile dershanelere giden tesadüfi örnekleme yoluyla seçilen ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıfta okuyan 627 öğrencinin velisine uygulanmıştır. Bu araştırmanın yürütülmesinde genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmayla ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıf Fen ve Teknoloji ders programlarında öğrenci merkezli uygulanan performans görevleri hakkında velilerin tutumları veli tutum ölçeği ile değerlendirilmiştir.

Bu araştırmanın verileri SPSS 16 paket programı ve Microsoft Excel 2010 programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin betimsel analizi yapılmıştır. Değerlendirilmesinde; aritmetik ortalama, standart sapma, yüzdeler, frekans, bağımsız “t” testi’nden yararlanılmıştır. Bununla beraber velilerin performans görevleri hakkındaki tutumlarının, onların; yaş, sosyoekonomik durum, eğitim durumları, çocuğun okuduğu sınıfa göre bir farklılık gösterip göstermediğini incelemek amacıyla Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır.

Araştırma sonuçları, velilerin performans görevlerine karşı büyük oranda olumlu bir tutum içerisinde olduklarını göstermektedir. İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velilerinin Fen ve Teknoloji dersi performans görevlerine yönelik tutumlarının; velilerin cinsiyetlerine, sosyoekonomik durumlarına, eğitim durumlarına ve çocuklarının cinsiyetine göre anlamlı bir farklılaşma olmadığı ancak, velilerin yaşlarına göre ve çocuklarının okudukları sınıfa göre anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür. 30-40 yaş arasındaki velilerin 51 yaş ve üstündekilere göre performans görevlerine ilişkin tutumlarının daha olumlu olduğu ve çocuğu 6. sınıfta okuyan velilerin de çocuğu 7. ve 8. sınıfta okuyan velilere göre performans görevlerine ilişkin tutumlarının daha olumlu olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Performans Görevi, Performans Değerlendirme, Tutum, Aile Katılımı

T. R.
NECMETTİN ERBAKAN UNIVERSITY
Institute of Educational Sciences Department

Student's	Name Surname	Suna KAYA		
	School Number	108302061003		
	Department	Primary Education Department / Science Teaching Department		
	Program	Masters with thesis	☒	PhD ☐
	Thesis Advisor	Prof. Dr. Ahmet AFYON		
	Thesis Title	The Study of the Primary School 6th, 7th and 8th graders' Parents' Attitudes Towards Their Children's Science and Technology Performance Projects		

SUMMARY

The purpose of the present study is to determine primary school 6th, 7th and 8th graders' parents' attitudes towards their children's science and technology performance projects. Besides; parents' attitudes are investigated in terms of gender, age, socio-economic status, educational status, student's gender, and the classes they are attending to see whether these variables cause a difference or not.

The study is applied on 627 6th, 7th, and 8th grade students who are selected randomly and studying in public and private elementary schools of the Ministry of Education and private courses located in Meram and Selçuklu districts, in the province of Konya. General screening model is used while conducting the present study. With the study, the attitudes of parents about their 6th, 7th and 8th grade children's student-centered performance tasks in science and technology courses curriculum were assessed.

The data of this study is evaluated on SPSS 16 and Microsoft Excel 2010. While analyzing the following tests were used; arithmetic mean (\bar{X}) standard deviation (S), percentages (%), frequency, and independent "t" Test. In addition, to examine whether parents' attitudes towards the performances on the given tasks differ or not in terms of their age, socioeconomic status (monthly income), education levels, and their children's classes One-Way Analysis of Variance was applied.

Research results indicate that parents have a positive attitude towards their children's performance tasks greatly. 6th, 7th, and 8th primary school graders parents' attitudes towards science and technology lesson tasks do not differ meaningfully regarding parent's gender, parent's education status, socioeconomic status, and gender of their children but on the other hand there was statistically meaningful difference regarding parents' ages and their children's class levels they are studying in. Comparing parents between the ages of 30-40 with the ones who are 51 and over, the parents who are between the ages of 30-40 have positive attitudes towards their children and parents whose children were in the 7th and 8th grade have more positive attitudes towards their children's performance tasks than the ones whose children are studying in the 6th grade.

Keywords: Performance Task, Performance Evaluation, Attitude, Family Participation

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
BİLİMSEL ETİK SAYFASI.....	i
YÜKSEK LİSANS KABUL FORMU.....	ii
ÖN SÖZ.....	iii
ADAMA.....	iv
ÖZET.....	v
SUMMARY.....	vii
İÇİNDEKİLER.....	ix
TABLolar LİSTESİ.....	xv
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xvii

BÖLÜM I

GİRİŞ

1.1. Problem Cümlesi.....	3
1.2. Alt Problemler.....	3
1.3. Araştırmanın Amacı.....	3
1.4. Araştırmanın Önemi.....	4
1.5. Varsayımlar (Sayılıtlar).....	5

1.6. Sınırlılıklar.....	5
1.7.Tanımlar.....	6

BÖLÜM II

LİTERATÜR VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.1. TUTUM VE KAVRAMSAL YAKLAŞIMLAR

2.1.1. Tutum (Attidute) Nedir?.....	8
2.1.2. Tutumun Bileşenleri.....	9
2.1.2.1. Bilişsel Bileşen.....	10
2.1.2.2. Duyuşsal Bileşen.....	10
2.1.2.3. Davranışsal Bileşen.....	11
2.1.3. Tutumun Özelliklerinin Tutuma Etkisi.....	11
2.1.4. Tutumlar Nasıl Öğrenilir?.....	14
2.1.5. Tutumların Ölçülmesi.....	14
2.1.6. Fen' e Yönelik Tutum.....	16

2.2. PERFORMANS GÖREVİ VE KAVRAMSAL YAKLAŞIMLAR

2.2.1. Performans Görevi Nedir?.....	17
2.2.2. Performans Görevlerinin Çeşitleri.....	18
2.2.2.1. Sınırlandırılmış Performans Görevleri.....	19

2.2.2.2. Kapsamlı (Genişletilmiş) Performans Görevleri.....	19
2.2.3. Performans Görevinin Bölümleri.....	20
2.2.3.1. Tanımlama.....	20
2.2.3.2. Görev.....	21
2.2.3.3. Yönerge.....	21
2.2.3.4. Puanlama Yöntemi.....	21
2.2.3.5. Performans Görevlerinin Değerlendirilmesi.....	21
2.3. ÖĞRETİM SÜRECİNE AİLE KATILIMI.....	23
2.4. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR.....	25
2.4.1. Fen Bilgisinde Tutumla İlgili Araştırmalar.....	25
2.4.2. Performans Görevleri ve Aile Katılımıyla İlgili Araştırmalar.....	31

BÖLÜM III

YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli.....	45
3.2. Çalışma Grubu.....	45
3.3. Veri Toplama Aracı.....	47
3.4. Verilerin Toplanması.....	48

3.5. Verilerin Analizi ve Değerlendirilmesi.....	49
--	----

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

4.1. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevleriyle İlgili Genel Veli Tutumları.....	50
--	----

4.2. Bazı Kişisel Özelliklere Göre İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen Ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumları.....	57
---	----

4.2.1. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Velilerin Cinsiyetlerine Göre Karşılaştırılması.....	57
--	----

4.2.2. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Yaşlarına Göre Karşılaştırılması.....	58
---	----

4.2.3. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Sosyoekonomik Durumlarına Göre Karşılaştırılması.....	60
---	----

4.2.4. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Velinin Eğitim Durumuna Göre Karşılaştırılması.....	62
---	----

4.2.5. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Çocuğunun Cinsiyetine Göre Karşılaştırılması.....	65
---	----

4.2.6. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Çocuğun Okuduğu Sınıfa Göre Karşılaştırılması.....	66
--	----

BÖLÜM V

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1. Sonuçlar ve Tartışma.....	69
5.1.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma.....	69
5.1.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuç ve Tartışma.....	70
5.1.2.1. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Cinsiyetlerine Göre Sonuç ve Tartışma.....	71
5.1.2.2. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Yaşlarına Göre Sonuç ve Tartışma.....	71
5.1.2.3. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Sosyoekonomik Duruma Göre Sonuç ve Tartışma.....	72
5.1.2.4. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Eğitim Durumuna Göre Sonuç ve Tartışma.....	72
5.1.2.5. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Çocuklarının Cinsiyetine Göre Sonuç ve Tartışma.....	73

5.1.2.6. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Çocuklarının Okuduğu Sınıfa Göre Sonuç ve Tartışma.....	73
5.2. ÖNERİLER.....	74
KAYNAKÇA.....	76
EKLER.....	84
ÖZGEÇMİŞ.....	89

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo No	Sayfa No
Tablo 1: Araştırma Grubunu Oluşturan Velilerin Özellikleri.....	46
Tablo 2: Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının N , % , \bar{X} ve S Değerleri.....	51
Tablo 3: Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre N , \bar{X} ve S Değerleri.....	55
Tablo 4: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Cinsiyetlerine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Bağımsız T-Testi Sonuçları.....	57
Tablo 5: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Yaş Değişkenine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları.....	59
Tablo 6: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Yaş Değişkenine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları.....	59
Tablo 7: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Ailenin Sosyoekonomik Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları.....	61
Tablo 8: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Ailenin Sosyoekonomik Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları.....	61

- Tablo 9:** Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Velinin Eğitim Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları.....63
- Tablo 10:** Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Velinin Eğitim Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları.....64
- Tablo 11:** Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Çocuğun Cinsiyetine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Bağımsız T-Testi Sonuçları.....65
- Tablo 12:** Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Çocuğun Okuduğu Sınıfa Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları.....66
- Tablo 13:** Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Çocuğun Okuduğu Sınıfa Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları.....67

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil No	Sayfa No
Şekil 1: Tutumun Özellikleri.....	12
Şekil 2: Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumları.....	54
Şekil 3: Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Çocukların Okudukları Sınıflara Göre Karşılaştırılması.....	56
Şekil 4: Velilerin Cinsiyetlerine Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması.....	58
Şekil 5: Velilerin Yaşlarına Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması.....	60
Şekil 6: Velilerin Sosyoekonomik Durumlarına Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması.....	62
Şekil 7: Velilerin Eğitim Durumlarına Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması.....	64
Şekil 8: Velilerin Çocuklarının Cinsiyetine Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması.....	66
Şekil 9: Velilerin Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması.....	68

BÖLÜM I

GİRİŞ

Bilim, teknoloji, siyasal, ekonomik ve kültürel alanlardaki hızlı değişim ve yeniliklerle birlikte, günümüz toplumunun gereksinim duyduğu birey tipi de değişmektedir. Gereksinim duyulan birey tipi; araştıran, sorgulayan, problem çözme becerisine sahip, eleştirel düşünen, yaşam boyu öğrenme yaklaşımını benimseyen, karşılaştıkları sorunlara yaratıcı çözümler üretebilen ve kendini geliştiren bireydir. Bu becerilerin bireylere kazandırılması ve geliştirilmesi, değişen dünyaya bireylerin uyum sağlaması eğitimle mümkün olmaktadır. Ertürk'e (1972) göre eğitim, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla kalıcı ve istendik değişim meydana getirme sürecidir. Bu tanıma göre eğitimin bir süreç olduğu, kalıcılığının ve etkililiğinin bireyin kendi isteğiyle ve kendi yaşantılarını hesaba katarak sağlanabileceği söylenebilir (Akay, 2012).

Eğitim sistemi, bireyleri yalnızca okul yaşamına değil toplumsal yaşama da hazırlayan bir süreçtir. Bu sürecin işlerliği için var olan programlar eğitim alanındaki değişikliklere göre yeniden düzenlenmektedir. Nitekim Türkiye'de eğitimdeki değişimlere paralel olarak 2004-2005 eğitim-öğretim yılında pilot okullarda uygulanan ve yapılandırmacı kuram çerçevesinde düzenlenen ilköğretim programları 2005 - 2006 eğitim - öğretim yılında ülke genelinde uygulanmaya başlanmıştır.

Yeni öğretim programları yapılandırmacı öğrenme kuramı, çoklu zekâ kuramı, proje tabanlı öğrenme gibi öğrenci merkezli eğitim anlayışlarını temel alması nedeniyle davranışçı öğrenme kuramlarının hâkim olduğu eski öğretim programlarına göre amaç, içerik, eğitim durumu ve ölçme-değerlendirme boyutları bakımından birçok değişikliği beraberinde getirmiştir. Özellikle yeni öğretim programlarıyla Milli Eğitim Bakanlığı; ölçme ve değerlendirme uygulamalarında öğrenme sürecine dayalı değerlendirme anlayışını, performans ve proje değerlendirme yaklaşımını, öz ve

akran değerlendirmeyi ve portfolyo gibi alternatif değerlendirme yöntemlerini ön plana çıkarmıştır.

Performans görevlerinde, öğretmenlerin ve öğrencilerin sorumlulukları olduğu kadar ailelerin de üzerlerine düşen görevler vardır. Çocukları yardım istediğinde veliler ev ödevlerine yardımcı olmaya alışmaldırlar. Bu yardım, çocuğun ödevini tamamen yapmak yerine onu yönlendirmeye yönelik olmalıdır. Ebeveynler çocuklarının tüm sorularını cevaplaması mümkün olmayabilir. Bu durumda anne babalar çocuklarının sorularına ilgisiz kalmamalı, başvuru kaynaklarını göstererek uygun rehberlikte bulunmalıdır. Öğrencilerin performans görevleri ile bazı becerilerinin geliştirilebilmesi için velilerin sınırlı şekilde yardım etmesi gerekmektedir (Cooper, 1989; Miller ve Kelley, 1992). alışmalar performans görevleri yapılırken velilerin yardımcı olmalarının öğrencilerin akademik başarlarına pozitif etki ettiğini göstermiştir. Epstein, Simon ve Salinas (1997) yaptıkları çalışmada, ev ödevinin aile üyeleriyle etkileşimli biçimde yapıldığında öğrencilerin okuma yazma becerilerinde olumlu gelişme meydana getirdiğini belirtmişlerdir (Aktaran: Tüysüz, Karakuyu ve Tatar, 2010: 113).

Bir ülkenin geleceği olan öğrencilerin yetiştirilmesi, eğitimi ve ihtiyaçlarının belirlenmesi ancak sağlıklı okul-aile işbirliği ile sağlanabilir. Öğrencilerin başarısında okul-aile ve evre faktörleri oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Çocukları ile ilgilenen, sorunlarını çözmeye çalışan, okulla iş birliğini geliştiren ailelerin çocuklarının başarısı, ilgilenmeyen ailelere göre çok daha yüksektir. Okulun etkililiği ve öğrencinin sosyal, duygusal ve akademik açıdan gelişmesi ve başarılı olması açısından okul-aile iş birliği son derecede önemli grlmektedir (Aktaran: Kurtuldu, 2010: 40).

1.1. Problem cümlesi

İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki öğrenci velilerinin performans görevlerine yönelik tutumları, onların bazı kişisel özelliklerine göre farklılık göstermekte midir?

1.2. Alt Problemler

1. İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf Fen ve Teknoloji dersi performans görevleriyle ilgili veli tutumları genel olarak nasıl bir dağılım göstermektedir?

2. İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki öğrenci velilerinin performans görevlerine yönelik tutumları:

a. Velilerin sosyoekonomik durumlarına göre herhangi bir farklılık göstermekte midir?

b. Velilerin yaşlarına göre herhangi bir farklılık göstermekte midir?

c. Velilerin cinsiyetlerine göre herhangi bir farklılık göstermekte midir?

d. Velilerin eğitim durumlarına göre herhangi bir farklılık göstermekte midir?

e. Çocuklarının cinsiyetine göre herhangi bir farklılık göstermekte midir?

f. Çocuklarının okudukları sınıf durumuna göre herhangi bir farklılık göstermekte midir?

1.3. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı; İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik veli tutumlarını belirlemektir.

Ayrıca; veli tutumlarının cinsiyet, yaş, sosyoekonomik durum, eğitim durumları, çocuklarının cinsiyeti ve çocuklarının okudukları sınıfları bakımından

tutumlarında anlamlı bir farklılaşmaya neden olup olmadığını tespit etmek amaçlanmıştır.

1.4. Araştırmanın Önemi

Çağdaş öğrenme-öğretme yaklaşımı benimsenen eğitim sisteminde alternatif değerlendirme yaklaşımları ve araçları tercih edilmektedir. Böylece öğrencinin gerçek yaşamla kendi bilgisi arasında ilişki kurması ve karşılaştıkları problemlere çoklu çözüm yolları üretmesi için imkân yaratmaktadır. Bu durumda velilere de pek çok görev düşmektedir.

Veliler çocuklarının eğitimlerinde yer aldıklarında öğrenciler okulda daha iyi bir performans gösterirler. Bu nedenle, çocuklarının öğrenmesini desteklemede velilerin önemli bir rolü vardır. İlköğretim programında, okul dışı etkinliklerle aileyi de öğretimin bir parçası yapmak hedeflenmektedir. Velilerin programda önerilen ölçme ve değerlendirme araçları (performans görevleri vs.) ile çocuklarındaki gelişimi takip etmeleri kolaylaşacaktır. Aile katılımı, okulun ve eğitimin önemli olduğu mesajını vererek çocuğun okula istekli gitmesine, benlik saygısını yükseltmesine ve okula yönelik olumlu tutum geliştirmesine yardımcı olur (Güney, 2010: 2-3).

Bu araştırma sonuçları;

1. Velilerin çocuklarının duygusal, bilişsel ve psikomotor becerilerini tanımada yararlı olacağı,
2. Eğitim öğretimin yürütülmesinde öğretmen veli işbirliği ile öğrencilerin başarılı olmaları açısından yararlı olacağı,
3. Öğrencilerin performans görevlerini hazırlamada velilerin uygun eğitim ortamlarının hazırlanması konusuna duyarlılık getireceği,

4. Çocukların performans görevlerinde olumlu gelişmesine olanak sağlayacak velilere, öğretmenlere, üst yöneticilere uygun eğitim programlarının hazırlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi konusuna duyarlılık getireceği,

5. İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrencilerin, öğretmenlerinin ve velilerinin performans görevlerine yönelik tutumları hakkında yapılacak araştırma ve çalışmalarda burada belirlenecek ayrıntılardan yararlanabilmeleri açısından önemli görülmektedir.

1.5. Varsayımlar (Sayıtlar)

Araştırmada aşağıdaki sayıtlar kabul edilmiştir.

1. 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velileri, ölçeği yanıtlarken verdikleri cevaplarda samimi ve objektif davranmışlardır.

2. Seçilen araştırma yöntemi; 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velilerinin performans görevleriyle ilgili tutumlarını ortaya çıkarabilecek niteliktedir.

1.6. Sınırlılıklar

1. Bu araştırma 2011-2012 eğitim öğretim yılında Konya ili merkez Selçuklu ve Meram ilçelerinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi, özel ilköğretim okulları ve dershaneler ile sınırlıdır.

2. Araştırma sonuçları 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velilerinden elde edilen 5'li likert tipi 18 maddeden oluşan veli tutum ölçeği verileri ve analizi ile sınırlıdır.

3. Bütün araştırmalarda olduğu gibi istatistik tekniklerinin ölçebilirliği ile sınırlıdır.

1.7. Tanımlar

Performans: Herhangi bir başarı (TDK, 1979:650).

Performansı/davranışı ortaya çıkarma: Öğrencinin kazandığı davranışı sergilemesidir.

Performansı değerlendirme: Sergilenen davranışın niteliğinin ölçülmesidir (Taşpınar, 2004: 9)

Performans görevi: Programda öngörülen eleştirel düşünme, problem çözme, okuduğunu anlama, yaratıcılığını kullanma, araştırma yapma gibi öğrencinin bilişsel, duyuşsal, psikomotor alandaki becerilerini kullanmasını, geliştirmesini ve bir ürün ortaya koymasını gerektiren çalışmaları kapsayan ve öğretmen rehberliğinde yaptırılan görevlerdir (MEB, 2008).

Tutum: Bir kimse, nesne ya da durumla ilgili oldukça organize ve sürekli olan inanç ve duygulardır. Bu inanç ve duygular bireyin o kimse, nesne ya da duruma karşı belirli bir biçimde davranmasına yol açmaktadır (Cüceloğlu, 1994: 585).

Özgüven (1994: 336)'e göre tutum; bireylerin belirli bir kişiyi, grubu, kurumu veya bir düşünceyi kabul ya da reddetme şeklinde gözlenen, duygusal bir hazır oluş hali veya eğilimi olarak ifade edilmektedir.

Morgan (1981)' a göre tutum; belirli birey, nesne ya da ortamlara olumlu ya da olumsuz bir şekilde tepkide bulunma eğilimi olarak tanımlanmıştır.

Geleneksel Öğretim Yöntemleri: Öğretmen ve öğrenci rollerinin kesin çizgilerle belirlendiği, öğretmenin konuyu aktaran, öğrencinin pasif birer alıcı konumunda olduğu, belirlenmiş bir içeriğin belirlenen süreler içerisinde kazandırılması hedeflenen, öğrencilerin etkinlikler sonunda gösterdikleri davranışlara yönelik bir değerlendirme sistemine sahip öğretim yaklaşımıdır.

Alternatif değerlendirme: Öğrencilerin bilgi ve becerilerini gösteren bir ürün ya da cevap gerektiren test etme metotlarıdır.

Alternatif ölçme yöntemleri: Öğrenciyi öğrenmeye motive eden ve düşünme becerilerini kullanmalarını gerektiren, öğrenme teorileri ile uyumlu olan ve öğrencileri gerçek hayata hazırlayan, sosyal ihtiyaçların karşılanmasına yardımcı olan bir değerlendirme yaklaşımıdır (Güney, 2010: 39-40).

Bilişsel Alan (cognitiv domain): Zihinsel öğrenmelerin çoğunlukta olduğu ve zihinsel yetilerin geliştirildiği alan.

Devinışsel Alan (psychomotor domain): Zihin ve kas koordinasyonunu gerektiren beceriler ile ilgili alan.

Duyuşsal alan (affective domain): Özellik, mizaç, güdü, tercih, zevk ve değerler ile ilgili alan (Demirel, 1997: 243).

Sosyal gelişim: Bireyin sosyal uyarıcılara ve grup yaşantısına, toplumdaki yaptırımlara karşı duyarlı olabilmesi, içinde bulunduğu grupla ya da yaşadığı kültürdeki diğer bireylerle geçinebilmesi onlardan biri gibi davranabilmesine sosyal gelişim denir. Özetle; Sosyal gelişim, toplumsal beklentilere uygunluk gösteren kazanılmış davranış yeteneği olarak tanımlanabilir.

(<http://cygm.meb.gov.tr/modulerprogramlar/kursprogramlari/cocukgelisim/moduller/sosyalgelisim.pdf>).

Aile katılımı: Anne-babaların çocuklarının gelişim ve eğitimlerine katkıda bulunmaları için organize edilmiş etkinlikler bütünüdür (Aktaran: Şeker, 2009: 9).

Tesadüfi (random) örnekleme: Evrendeki her elemanın örnekleme seçilme konusunda “eşit” ve “bağımsız” seçilme şansına sahip olduğu örnekleme yaklaşımıdır (Balcı, 2001: 95).

BÖLÜM II

LİTERATÜR VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde araştırma için genel çerçeve oluşturmak amacıyla tutum, performans görevi ve öğretim sürecine aile katılımı hakkında ilgili kaynaklardan elde edilen bilgilere yer verilmiştir. Ayrıca araştırmaya ışık tutacak ilgili araştırmalar incelenmiştir.

2.1. TUTUM VE KAVRAMSAL YAKLAŞIMLAR

2.1.1. Tutum (Attidute) Nedir?

Tutum (Attidute) kelimesi için çeşitli yazarlar değişik tanımlar yapmışlardır.

Ülgen (1995: 97)'e göre tutum; “öğrenmeyle kazanılan, bireyin davranışlarına yön veren, karar verme sürecinde yanlılığa neden olan bir olgudur” diye tanımlamaktadır.

Özgüven (1994: 336)'e göre tutum; bireylerin belirli bir kişiyi, grubu, kurumu veya bir düşünceyi kabul ya da reddetme şeklinde gözlenen, duygusal bir hazır oluş hali veya eğilimi olarak ifade edilmektedir.

Smith (1968)' e göre tutum; “bir bireye atfedilen ve onun bir psikolojik obje ile ilgili düşünce, duygu ve davranışlarını düzenli bir biçimde oluşturan bir eğilimdir.” (Aktaran: Kağıtçıbaşı, 1977: 84).

Cüceloğlu (1994: 585)' na göre tutum; bir kimse, nesne ya da durumla ilgili oldukça organize ve sürekli olan inanç ve duygulardır. Bu inanç ve duygular bireyin o kimse, nesne ya da duruma karşı belirli bir biçimde davranmasına yol açmaktadır.

Morgan (1981)' a göre tutum; belirli birey, nesne ya da ortamlara olumlu ya da olumsuz bir şekilde tepkide bulunma eğilimi olarak tanımlanmıştır.

Kağıtçıbaşı (1977:86)' na göre tutumlar, kendileri gözlenemeyen fakat gözlenebilen bazı davranışlara yol açtığı varsayılan bazı eğilimler olarak ifade edilmektedir.

Genel anlamda tutum, bireyin belli bir objeye karşı gösterdiği önyargılı bir tepkidir. Alport, tutumu zihinsel ve sinirsel açıdan devamlı bir hazır bulunuşluk olarak ifade eder. Ralflinton'a göre tutum, örtük bir tepkidir. Olumlu, olumsuz ya da çekimser olabilir. Doğrudan gözlenemez. Bireyin belli bir obje ya da olaya karşı geliştirdiği tutumun ne olduğuna karar verebilmek için, bireyin o objeye gösterdiği tepkinin değişik ortamlarda gözlenmesi gerekir. Tutum, değişmeye karşı dirençlidir (Ülgen, 1995: 97).

2.1.2. Tutumun Bileşenleri

Tutumun üç bileşeni vardır. Bunlar; Bilişsel, Duygusal ve Davranışsal (gözlenebilen hareketler) süreçlerdir.

Birey bir objeyle ilgili algılarını, duygularına, inançlarına ve değer yargılarına dayanarak değerlendirir. Söz konusu objeye, belli bir düzeyde tepki oluşturur. Tepki aynı zamanda geleceğe yönelik bir karar niteliği taşır: bireyin yaklaşma ve uzaklaşma davranışlarını etkiler, çünkü o duyguların organizasyonu üzerine kurulmuştur.

Örneğin, öğrencilere “lisede yüksek matematik dersi herkese zorunlu olmalı mıdır? ” sorusunu sorsanız, aşağıdaki cevapları alabilirsiniz:

- a. Kesinlikle zorunlu olmamalı, sınıfta kalıyoruz.
- b. Matematikten nefret ediyorum.
- c. Matematik dersinde öğrendiklerimi günlük yaşamımda kullanıyorum, yararlı bir ders.

d. Matematik ödevlerini yapmaktan çok hoşlanıyorum.

e. Matematik bilgisi herkes için gerekli.

f. Benim için matematik dersinin olması ya da olmaması önemli değil.

Cevaplar incelendiğinde “a” tepkisinin uzaklaşmaya, “b” tepkisinin üst düzeyde olumsuz duygusallığa, “c” tepkisinin bilişselliğe, “d” tepkisinin üst düzeyde olumlu duygusallığa, “e” tepkisinin yaklaşma ve desteklemeye, “f ” tepkisinin ise nötr olmaya işaret ettiği gözlenebilir (Ülgen, 1995: 97-98).

2.1.2.1. Bilişsel Bileşen

Bir tutumun bilişsel bileşeni , bireyin o tutum objesi hakkında sahip olduğu bilgi, inanç ve düşüncelerini kapsamaktadır. Bir öğrencinin çağa ayak uydurmak için İngilizce öğrenmenin gerekli olduğunu düşünmesi; bir fen bilgisi öğretmenin fen bilgisi dersinde verilen ev ödevlerinin öğrencilerin düşünce gücünü geliştirdiğine inanması ve Ahmet’in kadınların çalışmasının sakıncaları hakkında belirttiği fikirler bilişsel tutuma verilebilecek örnekler arasında yer almaktadır.

Tutum belirten her cümle bir önermedir. Örneğin “İtalyanlar makarnacıdır” dediğimizde, doğru ya da yanlış olsun bir önerme ortaya koymuş oluruz. Tutumlarımızın düşünce boyutunu oluşturan bu önermeler, duygularımızı ve davranışlarımızı yönlendirme gücüne sahiptir (Dökmen, 1996: 111).

2.1.2.2. Duyuşsal Bileşen

Bir tutumun duyuşsal bileşeni, tutum objesine yönelik duygular ile ilişkili gözlenebilen duygusal tepkileri (kalp çarpmasının sıklaşması, terleme, heyecanlanma vb.) kapsar (Kağıtçıbaşı, 1977: 87). Başka bir ifadeyle tutumun ihtiva ettiği duygu unsuru, bireyin o objeden hoşlanması ya da hoşlanmaması, onu sevip sevmemesi durumudur. Bireyin tutum objesiyle ilgili iyi ya da kötü duyguları, o objeye yönelik

olumlu ya da olumsuz tutum geliştirmesine neden olmaktadır. Örneğin, ağa ayak uydurmak için İngilizce öğrenmenin gerekli olduğunu düşünen bir öğrenci, İngilizce dersine ilişkin iyi duygular beslemekte ve İngilizce dersine ilişkin olumlu tutum geliştirmektedir. Araba kullanmaktan korkan Sedef'in araba kullanmaya yönelik ilgisi olmamakta ve bu nedenle araba kullanmaya ilişkin olumsuz tutum geliştirmektedir. Bir diğer örnek ise internet aracılığıyla arkadaşları ve kuzenleri ile iletişim kurmayı seven Leyla'nın internet kullanmaya yönelik olumlu tutum geliştirmesidir (Aydoslu, 2005: 18).

2.1.2.3. Davranışsal Bileşen

Bir tutumun davranışsal bileşeni, tutum objesine yönelik bir davranışta bulunmaya hazır olmayı ve o tutum objesine karşı gözlenebilen tüm sözel ve sözel olmayan davranışları kapsar (Kağıtçıbaşı, 1977: 87). Kadınların çalışmasına karşı çıkan Ahmet'in karısını alıştırmaması, arkadaşına da karısını alıştırmaması için öğüt vermesi; İngilizce dersini seven şule'nin İngilizce hikaye kitapları okuması, İngilizce oyunlar oynaması ve üniversitede Fen Bilgisi Öğretmenliği bölümünde okuyan Selin'in tiyatroya olan ilgisi nedeniyle tekrar üniversite sınavına girip tiyatro bölümünü kazanması gibi örnekler verilebilir.

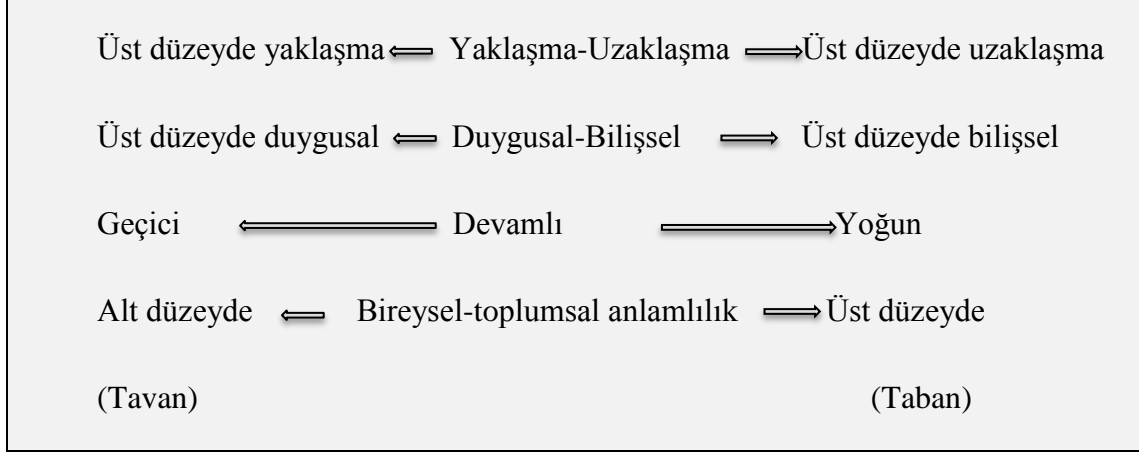
Yukarıda verilen örneklerden anlaşıldığı gibi, bireyin davranışlarını düşünce ve duyguları şekillendirmektedir. Tutum objesine yönelik olumlu düşünce ve duygulara sahip bir bireyin davranışları da o yönde gelişecek, olumsuz düşünce ve duygular ise davranışı aksi yönde etkileyecektir (Aydoslu, 2005: 18-19).

2.1.3. Tutumun Özelliklerinin Tutuma Etkisi

Tutumlar ve bileşenleri özellikleri bakımından farklılıklar gösterirler.

Tutumun dört özelliğinin tutumlarımıza etkisi açısından geniş bir dağılım gösterdiği görülmektedir (şekil 1). Bu özellikler, yaklaşma-uzaklaşma, duygusal bilişsel olma, devamlılık ve bireysel-toplumsal anlamlılıktır.

Şekil 1: Tutumun Özellikleri

(Kaynak: Ülgen, 1995: 98)

Yaklaşma ve kaçma davranışları: Tutumlarımız günlük yaşamımızda çok önemlidir. Birey bir obje ya da bir olaya olumlu tutum geliştirmiş ise, ona doğru yaklaşır ve onu destekler. Eğer bir obje ya da olaya olumsuz tutum geliştirmiş ise, ondan uzaklaşır. Koşullar o objeden uzaklaşmasını engellediği zaman da çatışmaya girebilir. Örneğin; öğrenci fen ve teknoloji dersine olumlu tutum geliştirmişse, bu dersle ilgili tüm ödevlerini yapar, eğer olumluluk üst düzeyde ise fazladan ödev yapmak isteyebilir ve derse devamsızlık yapmaz. Öğrenci olumsuz tutum geliştirdiği zaman, derse girmek istemez. Ödevini yapmak istemez, derse devamsızlık yapar. Ödevini yapmak zorunda olduğunda, kendi kendisi ile çatışmaya girebilir (Ülgen, 1995: 99)

Tutumlar duygulara ve bilgiye dayalıdır: Tutumlar duygu ve düşünceye dayalı olarak gelişir. Tutumun duyuşsal ögesi, bireyin herhangi bir nesne, birey, olay ya da görüş hakkındaki duygularına işaret etmektedir. Bilişsel ögesi ise, bireyin tek bir varlık ya da bir grup varlığa ilişkin bilgisini içerir. Duygu bilinçli bir duygusal süreç değildir. Bazıları duyguyu bilincin sıcak yüzü ve düşünceyi ise soğuk yüzü olarak görmektedir.

Tutumun bilişsel ve duygusal ağırlıkları üst düzeyle alt düzey arasında değişebilir. Örneğin, Öğrenci Seçme Sınavı'ndan aldığı puan neticesinde üniversite tercihlerini yapan bir öğrencinin tercihlerinin tümünü tıp fakültesi yapmasına neden olan tutumunda duygu ve bilgisi eşit olabilir. Bunun yanında Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağış yapan bir bireyin tutumunda ise duygularının ağır bastığı söylenebilir. Özel muayene için A doktorunu tercih eden bir hastanın tutumunda ise bilgi daha baskın olabilir (Aydoslu, 2005: 32-33).

Tutumlar güçlenebilir ya da zayıflayabilirler: Bazı tutumlar öğrenildikten sonra güçlenir ve dayanıklılığı artar. Bazı tutumlar da daha sonra değişirler. Hangi tutumların güçleneceği, hangi tutumların değişeceği bireyden bireye, toplumdaki topluma değişir. Tutumlar, kavram ve ilke öğrenme davranışları ile karşılaştırıldığında daha dayanıklıdır. Tüm insanların çocukluklarında öğrendikleri tutumların bazılarını daha sonraki yaşlarda da sürdürdükleri, ama bazılarını değiştirdikleri ve bunun yanında yeni tutumlar öğrendikleri gözlenebilir. Bireyin ilk tutumları aile üyelerine ve evde yaşanan konulara yöneliktir. Sonra bunlara arkadaşlar, okul, öğretmenler, dersler, öğrenme ile ilgili ve benzeri tutumlar eklenebilir.

Bazen bir grup öğrenci okula, derse, ya da bir öğretmene olumlu veya olumsuz ortak bir tutum geliştirebilirler. Toplumların da tutumları vardır. Grup tutumları da değişir, zayıflar veya güçlenir.

Tutumlar anlamlılık açısından, toplumdaki topluma ve bireyden bireye değişirler: Tutumlar büyük ölçüde bireysel ve toplumsal değerlere dayalı olarak insandan insana farklılık göstermektedir. Örneğin sınıftaki bir öğrenci için arkadaşlarının sıcak, açık, yardımsever ve dostça yaklaşması önemli olabilir. Bu tür öğrenciler duygusal bağımlılıklarını serbestçe ifade ederler. Tercihleri kendi

doğrultularındadır. Arkadaşlarının aradıkları özellikte olmadıklarını hissettikleri anda ondan ayrılırlar.

Toplumun çeşitli kesimlerinde aile grupları, öğretmen -grupları geliştirdikleri değerler açısından, tutumlarında birbirlerinden farklıdırlar. Bu değerler, tabanla tavan arasında bir dağılım gösterir (Ülgen, 1995: 100).

2.1.4. Tutumlar Nasıl Öğrenilir?

İnsanlar tutumlara sahip olarak doğmazlar, tutumları sonradan öğrenirler. Demek ki tutumlar, zaman içinde gelişme ve değişme gösterir (Kağıtçıbaşı, 1977: 100).

Başlangıçta öğrenilen tutumlar sonra birçok yönde değişebilirler. Örneğin, bir öğrenci derse girer, ilkönce öğretmenin dersle ilgili açıklamalarını, dersin genel görünümünü, algılar. Sonra, duygusal etki görülür. Bunlar olumlu ya da olumsuz olabilir. Daha sonra da öğrenci, kararını formüle ederek dersten kaçma ya da derse yaklaşma kararını verebilir. Böylece tutum doğrudan bireyin kendi deneyimi ile öğrenilmiştir. Birey ya başkaları tarafından koşullandırılarak ya da ilgili obje-olay hakkında bilgi edinerek deneyim kazanır. Öğrenme dolaylı yolla gerçekleşebilir; öğrenci başkalarının deneyimlerinden yararlanır, onları model alarak belli olay ve objelere tutum oluşturur (Ülgen, 1995: 101).

2.1.5. Tutumların Ölçülmesi

Ölçülmesi yönünden tutumların bazı boyutları önem taşımaktadır. Tutumun boyutları arasında, "yönü", "derecesi" ve "yoğunluğu" tutumları ölçmede çok önemlidir. Tutumun yönü, davranışın hoşlanma, hoşlanmama pozitif-negatif oluş gibi duygusal niteliğidir. Tutumun derecesi, kabul ya da reddetme konusunda gösterilen davranışın duygusal tonunun seviyesine işaret etmektedir. Tutumun yoğunluğu ise,

dışa yönelik bir davranışa dönüşebilme olasılığı, diğer tutum alanları içindeki güçlü ya da zayıf olma yönünden olan durumunu belirtmektedir (Özgüven, 1998: 158).

Tutumlar, inançlara ve değer yargılarına dayalı olarak gelişir, bireysel ya da toplumsal olabilir. İnançlar ve değerler objeye karşı tutumun yordayıcıları olarak görülebilirler. Tutumların ölçülmesinde, değerlerin veya inançların ölçülmesi yeterli değildir. Muller (1986), tutumların ölçülmesinde, bir obje ile ilgili inançların, o objeye verilen değerlerle bileşenlerin esas alınmasını önermektedir. Ölçmede tutumun bilişsel, duygusal ve davranışsal bileşenleri de dikkate alınmalıdır. Örneğin X ders kitabı'na karşı geliştirilen tutumla ilgili bilgi edinmek için, önermeler aşağıdaki gibi düzenlemeye göre hazırlanabilir:

İnançla ilgili: X ders kitabının düzeni, öğrenmeyi kolaylaştırıyor.

Duyguyla ilgili: X ders kitabını seviyorum.

Davranışsal (bireye yönelik): X ders kitabını alacağım.

Davranışsal (toplumsal açıdan): Ders sorumlusu, her öğrencinin X ders kitabını alabilmesi için kolaylık göstermeli

Tutumların ölçülmesi için, çeşitli tutum ölçekleri ve teknikler geliştirilmiştir. Bunlardan en yaygın kullanılanı Likert, Thurstone, Guttman ve Osgood ölçekleridir.

Tutumla ilgili bilgiler genelde, üç yoldan toplanır. Bunlar;

1) Doğrudan bilgi toplama: Dereceleme ölçekleri bu gruba girer. Objeye ilgili önermeler hazırlanır, bireyin hangi ölçüde bu önermelere katıldığı sorulur.

2) Dolaylı bilgi toplama: Projektif testler bu gruba girer. Sorular resimlerin yorumlarıyla ilgili olabilir. Ya da açık uçlu ve yarım kalmış cümlelerden oluşur.

3) Gözlem yoluyla bilgi toplama: Bunlar da gerçekte doğrudan toplanan bilgilerdir (Ülgen, 1995: 106-107).

2.1.6. Fen'e Yönelik Tutum

İlköğretim okullarında fen öğretiminin iki nedeni vardır. Birincisi, öğrencilerini çevrelerini daha kolay anlamalarını sağlamaktır. İkincisi, fen' e yönelik tutumlarla ilgilidir. Fen öğretimini bir süreç olarak ele alırsak, öğrencilerin çevrelerini anlarken izledikleri yola yönelik etkiler yapmaktadır, onlara bilimsel düşünme yolları öğretmektedir. Böylece öğrencinin gerçekte, kulaktan dolma bilgiler arasındaki farkı ayırt etme yeteneğini kazanması sağlanmaktadır. Öğrenciler kendilerine yararlı bilgilerin, delillerle uyuşması gerektiğini anlamakta, bilimsel gerçek ve delillerle ilişkisi kanıtlanamayan kulaktan dolma bilgileri kabullenme konusunda dikkatli olmaktadır. Bilimsel olmayan düşüncelerin erken yaşta başlayarak uzun süre kabul gördüğünde, değiştirilmesi zordur.

Öğrencilerin fen' e yönelik tutumları erken yaşlarda gelişmektedir. Çocuk 11-12 yaşına gelene kadar hangi konuları sevdiği hakkında kesin tutumları geliştirmektedir. Çevreden alınan yanlış bilgilendirmeler sonucu birçok öğrenci fen' i karışık, zor olarak görmekte, bu onların fen'e yönelmelerini ve başarılarını etkilemektedir.

Gardner (1975) fen' e yönelik tutumu, “fen öğrenmeyi nesnelere, insanları, hareketleri, durumları belli yöntemlerle değerlendirmeyi öğrenmek” olarak tanımlamıştır. Fen' e yönelik tutum fen, fen dersleri, laboratuvar çalışması gibi nesnelere yönelik tutumu içermektedir. Ya da “fen' i seviyorum” “fenden nefret ediyorum” gibi ifadeler fen' e yönelik tutumu, ifade eden anlatımlar olarak kabul edilebilir çünkü bu gibi ifadeler bir çalışma alanında fen' e yönelik olumlu ya da olumsuz duyguları belirtmektedir (Aktaran: Bilen, 2011:46).

Öğrencilerin fen' e yönelik tutumlarını etkileyen bir çok faktör vardır. Öğretmen, okul ortamı, ailenin sosyo-ekonomik durumu ve eğitim altyapısı, arkadaş, öğretim yaklaşımı, öğrencinin geçmiş başarıları, motivasyonu, kendine güveni, fen' e karşı ilgisi, fen yeteneklerini algılaması gibi pek çok faktörün öğrencinin fen' e yönelik tutumunu etkilemesi olasıdır (Külçe, 2005: 14-15).

2.2. PERFORMANS GÖREVİ VE KAVRAMSAL YAKLAŞIMLAR

2.2.1. Performans Görevi Nedir?

Performans görevleri 2004-2005 öğretim yılından itibaren yapılandırmacı eğitim anlayışının uygulanmaya başlamasıyla birlikte ülkemizde ilk olarak performans ödevi olarak kullanılmaya başlanmış daha sonra yapılan değişiklikle performans ödevleri, performans görevleri olarak adlandırılmıştır.

Performans görevleri, programlarda belirtilen eleştirel düşünme, yaratıcı düşünme, problem çözme, okuduğunu anlama, araştırma, iş birliği yapma ve iletişim gibi öğrencinin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanlardaki becerilerini kullanmasını, geliştirmesini gerektiren ve öğrenciler tarafından bir ürün ortaya konulmasıyla sonuçlanan çalışmalar ve öğretmen rehberliğinde yaptırılan görevlerdir (MEB, 2009).

Performans görevinin bir öğrencinin grup içi ya da bireysel faaliyetler kapsamında oluşturduğu ürünle ilgili yazılı ve sözlü yanıtlar üreterek, başarısını kanıtlamasını gerektiren bir faaliyet olduğunu belirten Nitko (2001), öğrencilerin sorulan bir soruya basit bir yanıt vermelerinin (tamamlama ya da kısa yanıt) ya da sunulan seçeneklerden birini seçmelerinin istenmesi (eşleştirme alıştırmaları, doğru - yanlış, çoktan seçmeli) performans değerlendirme açısından yeterli olmadığını, bunun sadece öğrencilerin başarılarının dolaylı olarak ölçülmesi faaliyeti olduğunu ifade etmektedir (Aktaran: Bıçak vd., 2008: 200).

Bu görevlerle öğrencilere birden çok beceriyi kullanma, bu becerileri geliştirme ve sergileme imkânı sağlanmaktadır. Performans görevleri; öğrencilerin, internetten ya da ansiklopedilerden bilgileri aynen aktarmalarını değil; bilgiyi edinme, düzenleme, kritik etme, kendini ifade etme, yaratıcılığı ve vücut dilini kullanma gibi hem bilişsel hem psikomotor hem de duyuşsal becerilerini işe koşmalarını sağlamalıdır.

Öğretim programlarının; çevresel imkânları ve bireysel özellikleri dikkate alması, son derece esnek yapıya sahip olması, ölçme ve değerlendirmede, yöntem ve araç seçiminde ekonomikliği, kullanışlılığı ve pratikliği beraberinde getirmektedir. Performans görevleri öğrencinin yapmakta, öğretmenin ise takip etmekte ve değerlendirmekte zorlanacağı güçlükte olmamalıdır. Şartlara göre pratik ve ekonomik çalışmalar yapılmalıdır (MEB, 2009).

Performans görevlerini hazırlarken sadece internete bağımlı kalınmamalı; kütüphaneler, kaynak kitaplar, ansiklopediler, müzeler, tarihî, kültürel, sportif ve sosyal alanlar ile öğrencinin çalışmasına yardımcı olacak diğer araçlardan da yararlanmalarının sağlanması ve öğrencinin kullanacağı farklı araç, yöntem ve teknikler konusunda ders öğretmenlerinin öğrencilere rehberlik etmesi gerekmektedir (MEB, 2008).

Proje ve performans görevleri velilere yaptırılmamalı, öğretmen gözetiminde yürütülmelidir. Velilerin gerekli kaynak ve materyallere ulaşma, yol gösterme vb. konularında öğrencilere yardımları dışında, görevi yapmak gibi katkılarının olmamasına dikkat edilmelidir (MEB, 2009).

2.2.2. Performans Görevlerinin Çeşitleri

Performans görevleri zamanın kısa veya uzun olmasına göre ikiye ayrılır.

1) Sınırlandırılmış performans görevleri

2) Kapsamlı (genişletilmiş) performans görevleri

2.2.2.1. Sınırlandırılmış Performans Görevleri:

Sınırlandırılmış performans görevleri kapsam ve süre olarak oldukça dardır. Sınırlandırılmış performans görevleri performans ödevlerinden oluşur. Konuşma, şarkı söyleme, resim çizme, bir haritadan sonuç çıkarma, bilimsel gözlemlerini tablolar hazırlayarak gösterme, bir konu ile ilgili afiş, broşür, poster hazırlama, piyes veya oyun yazma, deney yapma veya kısa cevaplı yazılılar sınırlı performans görevleri arasındadır. Sınırlandırılmış performans görevleri genellikle özel beceriler üzerine yoğunlaşmaktadır (Aktaran: Kırılmazkaya vd., 2011).

Sınırlandırılmış performans görevleri, çok fazla veri toplanmasını gerektirmeyen ve sınıf içerisinde tamamen öğretmen kontrolü altında gerçekleştirilen çalışmalardır. Sınırlandırılmış performans görevlerinde belirli bir öğrenme hedefine odaklanılır. Uygulaması ve puanlaması daha kolay ve az zaman alıcı olan sınırlandırılmış yanıtli performans görevlerinde gerçek yaşam durumlarını içeren görevlerin verilmesi oldukça zordur. Bu tür performans görevlerinin klasik sınavlar gibi öğrenciyi baskı altında tutacak şekilde gerçekleştirilmemesi çok önemlidir. Öğrenciler gerekli gördükleri noktalarda kitaplarından faydalanabilmeli veya öğretmenlerinden yardım isteyebilmelidirler. Bu tür performans görevlerinde, ayrıntılı veri toplamak pek olanaklı olmadığından görev hemen konu bitiminde verilmeli, yararlanılacak veriler ve kaynaklar sınıfa getirilmeli, çalışma sınıf içinde ve öğretmen gözetiminde gerçekleştirilmelidir (Aktaran: Akay, 2012).

2.2.2.2. Kapsamlı (Genişletilmiş) Performans Görevleri

Kapsamlı performans görevleri öğrencilerin farklı kaynaklardan bilgi araştırmasını ve sınırlandırılmış performans görevlerine göre daha fazla zaman

harcanmasını gerektiren görevlerdir. Kapsamlı performans görevleri proje ödevlerinden oluşmaktadır (Çepni vd., 2007).

Bilginin toplanmasını, düzenlenmesini, analiz edilmesini, yorumlar yapılmasını içeren çalışmalardır. Bu tür performans görevleri, öğrencilerin derste edindikleri temel bilgi ve becerileri, üst düzey zihinsel becerilerle ilişkilendirmelerini ve kendilerine verilen yeni bir problemi çözmeyi gerektirmektedir.

Bu süreçte pek çok öğrenme hedefinin veya öğrencinin farklı alanlardaki başarı durumlarının gözlenmesi mümkün olmaktadır. Bu türdeki performans görevleri bir hafta ile bir ay içerisinde tamamlanacak şekilde öğrencilere verilebilir. Öğrenci bu tür performans görevinin önemli bir kısmını sınıf dışında tamamlamaktadır. Bu durum öğretmenin gerçek yaşam durumlarını içeren görevler vermelerine olanak tanımaktadır (Aktaran: Akay, 2012:11).

2.2.3. Performans Görevinin Bölümleri

Performans görevi oluşturulurken öğrencilerin görevi nasıl yapması gerektiği her bölümde açıkça belirtilmelidir. Bir performans görevi dört bölümden oluşmaktadır. Bunlar;

1. Tanımlama
2. Görev
3. Yönerge ve
4. Puanlama yöntemi bölümleridir.

2.2.3.1. Tanımlama: Bu bölümde performans görevinin hangi derse, dersin hangi konusuna, kazanımlarına, sınıf düzeyine ait olduğu belirtilir. Öğrencinin ilgili

kazanımları kullanarak ulaşması beklenen performansların neler olduğu yazılır. Ayrıca bu kısımda görevin puanlama yöntemi de belirtilir.

2.2.3.2. Görev: Bu bölümde öğrenciye çözüm bulması gereken bir problem durumu veya yapması gereken görevler verilmektedir.

2.2.3.3. Yönerge: Öğrencinin görevi yerine getirirken dikkat etmesi gereken noktalar belirtilmektedir. Bu noktalar çalışmaya başlamadan önce, çalışma sırasında ve çalışmanın bitiminde olmak üzere üç boyutta ele alınabilir.

2.2.3.4. Puanlama Yöntemi: Bu bölümde ise öğrencinin yaptığı çalışmanın değerlendirilmesinde kullanılacak dereceli puanlama anahtarları ve formlar bulunmaktadır (Aktaran: Akay, 2012:12-13).

2.2.4. Performans Görevlerinin Değerlendirilmesi

Performans değerlendirme, öğrencilerin bir konudaki bilgilerini, becerilerini, anlama düzeylerini ve düşünme alışkanlıklarını yansıtma fırsatı verecek farklı durumların yaratıldığı değerlendirme amaçlı çalışmalardır. Bu değerlendirme çalışmaları ürünün ve sürecin değerlendirilmesinde sıklıkla kullanılır. Bir faaliyeti tamamlamak için öğrencilerin farklı alanlardaki bilgilerini, becerilerini uygulamaları gerektiğinde, performans değerlendirilmesi yapılması gerekir. Performans değerlendirme süreci, önceden tanımlanmış ölçütlerle öğrencinin bir beceriyi ne düzeyde gerçekleştirdiğini değerlendirme etkinliklerini kapsar. Geleneksel testlerin aksine, performans değerlendirme, öğrencilerin bir hedefi gerçekleştirebileceğini gösteren, çeşitli alanlarda bilgi ve becerilerini uygulamalarını gerektiren görevler içerir (Aktaran: Bıçak, 2008:199).

Performans görevlerini değerlendirmede geliştirilen ölçme ve değerlendirme araçları öğrencinin performansı ile ilgili sonuçların kaydedilmesinde kullanılır.

Performans değerlendirmede sonuçların kaydedilmesinde dört farklı yol izlenebilir
Bunlar;

- 1) Kontrol listesi,
- 2) Dereceli ölçekler,
- 3) Kısa Öykü ve
- 4) Hatırlamadır.

Performans değerlendirmede sürecin, ortaya konulan ürünün veya her ikisinin birlikte değerlendirilmesinde en çok tercih edilen yol değerlendirmelerin önceden hazırlanmış değerlendirme formları yardımıyla yapılmasıdır. Değerlendirme formları arasında ise en çok tercih edilenler dereceli puanlama anahtarları (rubrikler), derecelendirilmiş ölçekler ve kontrol listeleridir. Rubrik, bir öğrencinin kavram bilgisini göstermesinde veya bir görevi yerine getirebilmesinde yeterlilik düzeyini belirlemek için kullanılan bir derecelendirme sistemidir. Bir rubrik kullanarak her bir ölçüt için farklı yeterlilik düzeyleri belirlenebilir. Her düzeydeki performans ait olduğu ölçütle ilişkili olmalı ve açık bir şekilde tanımlanmalıdır. Rubrik kelime anlamıyla bir şeyleri kaydetmek için oluşturulan doküman anlamına gelir. Rubrikler, öğretmenlerin öğrenci ödevlerini, öğretimi ve değerlendirmeyi birleştirerek öğrenci öğrenmesini teşvik etmekte ve öğrenci çalışmalarının notlandırılmasında karşılaşılan sorunların çözümünde kullanılabilir. Rubrik, öğretim sürecinin sonunda öğrenci performansının farklı boyut ve düzeylere bölünerek değerlendirilmesinde kullanılan bir araçtır. Ülkemiz literatürü incelendiğinde rubrik yerine Puanlama Yönergesi, Dereceli Puanlama Anahtarı, Değerlendirmeye Esas Ölçütler, Değerlendirme Ölçeği, Değerlendirme Formu ya da Derecelendirme Ölçeği terimlerinin kullanıldığı görülmektedir (Kırılmazkaya vd., 2011:8).

2.3. ÖĞRETİM SÜRECİNE AİLE KATILIMI

Öğretim programının dikkat çekici yönlerinden biri de ailelerin eğitim-öğretim faaliyetlerine etkin katılımıdır.

Aile katılımı, velilerin sınıf içi etkinliklere, okul etkinliklerine katılmaları, öğretmenle iletişimleri, okul programını tanımaları, okul-aile birliği ya da okul koruma derneğinde faaliyet göstermeleri, çocuklarının performans görevlerine yardım etmeleri, okula karşı çocuklarını motive etmeleri, okulda verilen eğitimin evde desteklenmesi, eğitim sürecinde devamlılığın sağlanması gibi birçok faaliyeti içine alır. Genel olarak aile katılımı, anne babaların çocukların gelişim ve eğitimlerine katkıda bulunmaları için düzenlenmiş etkinlikler bütünüdür. (Aktaran: Akay, 2012).

Aile katılımının sürekliliği ve verimliliği için en büyük görev eğitim kurumlarına düşmektedir. Bu nedenle okulların işlevlerini amaçlanan yönde gerçekleştirebilmeleri için, çevreleriyle etkili ilişkiler kurmaları gerekir. İlköğretim düzeyinde aileler, yasal ve yönetsel açıdan okulların etkili ilişkiler kurmak zorunda oldukları en yakın sosyal çevreyi oluşturmaktadır.

Aile katılımının amaçlarında; veliye eğitim vererek ailelerin okuldaki eğitime destek olmasını sağlayabilmek, öğretimi daha etkili hale getirebilmek, aile içinde ve okul yapısında olumlu gelişmelere yardımcı olmak, çocuğun tüm gelişimleriyle ilgili velileri bilinçlendirmek, desteklemek, çocuğun evdeki öğrenme ortamını zenginleştirmek öne çıkmaktadır. Ayrıca problemler ve çözüm önerileri hakkında velileri bilinçlendirmek ve alternatif disiplin yöntemleri sunmak, velilere ev ortamında çocuklara kazandırabilecekleri deneyimler hakkında bilgi vermek, velilerin çocuklarını daha iyi tanımalarına yardımcı olmak, aile-okul işbirliği yoluyla ailenin çocuğun eğitiminde daha etkin rol oynamasını sağlamak da aile katılımının amaçları arasında yer almaktadır (Aktaran: Akay, 2012).

Bu amaçlar, çocuğun her alanda istenilen davranışları kazanmasında ve yaşam boyu bilinçli bir birey olarak yetişmesinde aile katılımının ve ailenin eğitim- öğretim sürecini desteklenmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Performans görevlerinde, öğretmenlerin ve öğrencilerin sorumlulukları olduğu kadar velilerin de sorumlulukları vardır. Çocukları yardım istediğinde aileler yardımcı olmaya çalışmalıdırlar. Bu yardım, çocuğun görevini tamamen yapmak şeklinde değil onu yönlendirmeye yönelik olmalıdır. Aileler çocuklarının sorularını cevaplama da yetersiz olduklarında gerekli kaynakları göstererek uygun rehberlikte bulunmaları gerekir. (Aktaran: Tüysüz, Karakuyu ve Tatar, 2010).

Velilerin performans görevlerine olumlu yaklaşımları öğrencilerin de bu görevlere bakış açılarında olumlu bir değişim meydana getirmektedir. Ayrıca yapılan çalışmalar performans görevleri yapılırken velilerin yardımlarının öğrencilerin akademik başarılarına pozitif etki ettiğini göstermektedir (Aktaran: Tüysüz, Karakuyu ve Tatar, 2010).

Bunun yanı sıra anne babalarının çocuklarının hem süreçte hem de değerlendirmede yanında olması çocukların öğrenme sürecinde yalnız olmadıklarını anlamaları bakımından önemlidir.

Performans görevleri gerçekleştirilirken her aşamasında yapılması gerekenler öğrenci ve velilere açıkça belirtilmelidir. Bunun açıkça belirtilmediği zaman öğrencilerin performans görevlerini anne babalarına yaptırdıkları veya internet salonları aracılığıyla yaptıkları yapılan araştırmalarda görülmüştür (Akay, 2012).

2.4. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.4.1. Fen Bilgisinde Tutumla İlgili Araştırmalar

Simpson ve Oliver (1990) yaptıkları çalışmalarında, altıncı sınıftan onuncu sınıfa doğru kız ve erkek öğrencilerin fen bilgisine ve fen bilgisi motivasyonuna karşı tutumlarında bir gerileme olduğunu ancak; genel olarak erkeklerin daha pozitif fen tutum ve başarılarına sahip olduğunu belirtmişlerdir.

Baykul'un (1990) yaptığı çalışmasında, fen' e karşı tutumun yaşa bağlı olarak değiştiği ve ilköğretim düzeyinde çok değişken olduğu öğrencilerin genellikle ilköğretim beşinci sınıftayken derslere karşı gösterdikleri tutumun diğer sınıflara doğru ilerledikçe azaldığını ve bunun nedeninin kullanılan öğretim yöntemleri ve öğretmen davranışları olabileceğini vurgulamıştır. Bu çalışmayı destekler şekilde Gabel ve Ruba (1999), olumsuz tavırların öğretmenin öğrettiği fen bilimlerinin miktar ve tipini etkileyebileceği gibi öğretmen ve öğrenci arasındaki alışverişi de etkileyebileceğini belirtmişlerdir.

Reiff (1992) ve Baumrind (1975) yaptıkları çalışmalarda genel araştırma bulgularına göre, başarılı olanların derse karşı tutumları daha olumlu ve benlik kavramları da daha iyi gelişmiş olduğunu ve fen dersinde başarılı olan öğrencilerin fen bilgisine karşı olumlu tutuma sahip olduklarını belirtmişlerdir (Aktaran: Çamlıbel Çakmak, 2006: 27).

Tobias (1992) yaptığı çalışmanın sonuçlarını; fen bilimlerine karşı öğrencilerin negatif tutum beslemelerinin nedenlerini; “derse karşı ilgi ve motivasyon eksikliği, kavramların anlaşılması yerine ezbere dayalı problem çözme üzerinde durulmasıdır” şeklinde özetlemiştir (Aktaran: Bilgin ve Karaduman, 2005:35).

Saka ve Kıyıcı (2004)' nın öğrencilerin fen dersine karşı tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesine yönelik çalışmalarını 6., 7. ve 8. sınıflarda öğrenim gören 450 öğrenci ve bu okullarda görev yapan 20 fen bilgisi öğretmeniyle yapmışlardır. Sonuç olarak fen bilgisi dersine karşı olumlu tutum belirten öğrencilerin akademik başarılarının daha yüksek olduğu tespit edilmiş ve farklı alanlardan mezun olan öğretmenlerin bazı konulardaki bilgilerinin eksik olması öğrencilerin öğrenememesine ve böylece olumsuz tutum geliştirmelerine sebep olduğunu belirtmişlerdir.

Myers ve Fouts (1992)' un 699 lise öğrencisiyle yaptıkları çalışmada sınıf içi iletişimin iyi olması, kişisel desteğin sağlanması, değişik yöntemlerin kullanılması ve bireysel etkinliklere yer verilmesi onların fen' e karşı tutumlarını olumlu yönde etkilediğini bulmuşlardır.

Çakır, Şahin ve Şahin (2000)'in, fen' e karşı tutumu etkileyen faktörler hakkında yaptıkları çalışmanın sonucunda, tutumdaki değişiklikleri açıklayan en etkili faktörlerin; cinsiyet, öğretim yaklaşımları, hedeflenen eğitim düzeyi, akademik benlik kavramı ve meslek ilgisi olduğu rapor edilmiştir.

Rennie ve diğerleri (1991) 390 sekizinci sınıf öğrencilerinde fen' e yönelik tutum ve başarı arasındaki ilişkiye bakmışlar ve çalışma sonucunda fen' e yönelik tutumu olumlu olan öğrencilerin fen başarılarının da yüksek olduğunu belirtmişlerdir.

Gürkan ve Gökçe (2000)'in ilköğretim 5. ve 8. sınıf öğrencilerinin fen' e yönelik tutumları arasında fark olup olmadığını belirlemek amacıyla 286 öğrenciyle yaptıkları çalışma sonucunda; ilköğretim 5. ve 8. sınıf öğrencilerinin tutumları arasında farklılık göstermektedir. Ayrıca ilköğretimin öğrencilerinin fen' e yönelik tutumları ile fen bilgisi dersindeki başarıları arasında bir ilişki vardır. Bu ilişki tutumları yüksek olan öğrencilerin başarılarının daha yüksek olduğu şeklindedir (Aktaran: Çamlıbel Çakmak, 2006: 27-28).

Altınok (2004)' un, ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin Fen Bilgisi dersine yönelik tutumlarını belirlemek; cinsiyet ve başarının tutumlarına etkisini incelemek amacıyla ilköğretim 5. sınıfa devam eden 1042 öğrenci üzerinde gerçekleştirdiği çalışma sonucunda; öğrencilerin Fen Bilgisi dersine yönelik tutumlarının genelde olumlu olduğunu, erkek ve kız öğrenciler arasında tutum açısından önemli fark olmadığını ve başarılarının tutumlarını etkilediğini ortaya koymuştur.

Bıkmaz (2001)' ın ilköğretim 4 ve 5. sınıf öğrencilerinin fen bilgisi dersindeki başarılarını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla 4 ve 5. Sınıfına devam eden 547 öğrenci ile 250 veliyle gerçekleştirdiği araştırma sonucunda ilköğretim 4 ve 5. sınıf öğrencilerinin fen bilgisi dersindeki başarılarının sosyoekonomik düzey, sınıf düzeyi ve cinsiyet değişkenlerine göre farklılaştığını göstermektedir. Fen bilgisi dersindeki başarı ile fen alanına yönelik tutum arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunmuştur.

Serin (2004)'un öğretmen adaylarının kendilerini problem çözme becerileri açısından nasıl algıladıklarını; fen (bilimlerin)'e yönelik tutumlarıyla fen başarıları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi 340 öğrenci ve Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesinden 403 öğrenci olmak üzere toplam 743 fen grubu Fizik, Kimya, Matematik, Biyoloji ve Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim Dallarında öğrenim gören öğrenci ile yaptığı çalışma sonucunda üniversite öğrencilerinin fen başarılarının, bölümünde okumaktan memnun olma-olmama ve bölüm tercih nedeni değişkeninden bağımsız olduğu tespit edilmiştir. Korelasyon analizi sonucunda, öğrencilerin fen bilimlerine yönelik tutumlarının problem çözme becerileri ile ilişkili olduğu ve ayrıca tutumlarla başarı arasında da olumlu yönde bir ilişki bulunduğu belirlenmiştir.

Melson, Fogel ve Toda (1986) ile Garner, Jones ve Palmer (1994) yaptıkları çalışmalarda özellikle okul öncesi dönemdeki çocukların kendi ihtiyaçlarının

karşılanması yetişkinlerden gördükleri tutumların, çocukların fiziksel çevrelerine, ekolojik ilgilerine ve hayvanlara karşı tutumlarını etkilediğini belirtmişlerdir.

Avcı ve Darçın (2006)'ın ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin fen' e karşı tutumlarının akademik başarı, öğrenim seviyesi ve cinsiyetle olan ilişkisini belirlemek amacıyla 60'ar kişilik 7.ve 8.sınıf öğrencileri olmak üzere toplam 180 öğrenci ile yaptıkları çalışma sonucunda, öğrencilerin fen' e karşı tutumları ile akademik başarıları arasında düşük düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmüştür (Aktaran: Çamlıbel Çakmak, 2006: 29).

Türkmen (2003) tarafından “Fen Bilgisi Eğitiminde Tutumla İlgili Çalışmalardan Seçilmiş Araştırmalar” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu çalışmada tutumun tanımı, tutumla ilgili Türkiye'deki ve diğer ülkelerdeki çalışmaların tarihçesi ve tutumla ilgili ölçme araçlarına değinmiştir.

Erduran ve Darçın (2006) tarafından “İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Fen'e Karşı Tutumlarının Akademik Başarı, Öğrenim Seviyesi ve Cinsiyetle Olan İlişkisi” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu çalışmada 6., 7. ve 8. sınıflardan 60'ar tane, toplam 180 öğrenci üzerinde uygulanmıştır. Bu öğrencilerin 2005-2006 yılı birinci dönem fen dersi notları alınarak, fen bilgisiyle ilgili 15 ögeden meydana gelen likert tipi fen bilgisi tutum ölçeği uygulanmıştır. Yapılan araştırma da elde edilen sonuçlar kısaca şöyle özetlenebilir: öğrencilerin fen' e karşı tutumlarıyla başarıları arasında düşük seviyede, pozitif ve anlamlı bir ilişkinin olduğu saptanmış; bunun yanı sıra fen' e karşı tutumla öğrenim durumu arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. Ancak fen' e karşı tutumla cinsiyet arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır (Aktaran: Alkan, 2006:5-6).

Koçakoğlu ve Solak (2006) tarafından “İşbirliğine Dayalı Öğrenme Yönteminin 4.Sınıf Öğrencilerinin Fen Ve Teknoloji Dersine Karşı Tutumlarına Etkisi” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu çalışmada 2005 yılı ilköğretim fen ve teknoloji dersi

öğretim programı doğrultusunda çıkarılan öğrenci ders ve çalışma kitaplarında yer alan ders isleniş yöntemiyle işbirliğine dayalı öğrenme yönteminin karşılaştırarak yeni sisteme göre öğrencilerin fen ve teknolojiye yönelik tutumlarını ne derecede etkilediği saptanmıştır. Bu araştırma 2005-2006 öğretim yılı Ankara ilindeki bir ilköğretim okulunda 74 öğrenciye tutum ölçeği uygulanmıştır. Bu çalışmanın sonucunda işbirliğine dayalı öğrenme metodunun uygulandığı grubun son tutum puanlarıyla yeni sistemin ders isleniş biçiminin uygulandığı kontrol grubunun son tutum puanları arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır.

Özkan ve diğerleri (2002) tarafından “Fen Bilgisi Aday Öğretmenlerin Fen Kavramlarını Anlama Düzeyleri Fen Öğretimine Yönelik Tutum ve Özyeterlik İnançları” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu araştırma 299 fen bilgisi öğretmen adayı üzerinde yapılmıştır. Bu çalışmada Fen Öğretimi Tutum (FÖT), Fen Kavram Testi (FKT), Fen Öğretimi Özyeterlik İnanç ölçeklerini kullanılmışlardır. Sonuç olarak öğretmen adaylarının fen öğretimiyle ilgili olumlu tutum ve özyeterlik inancı geliştirmelerine rağmen fen alanındaki konularda kavram yanılgılarına düştükleri görülmüştür.

Süzen’ in (2006) “İlköğretim Birinci Kademe Öğrencilerinin Fen Ve Teknoloji Dersine Yönelik Tutumlarına 5E Metodunun Etkisi” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu çalışmada Ankara’da bir ilköğretim okulunda fen ve teknoloji dersi ilköğretim dördüncü sınıflardan birinde bir ders konusunun 5E metoduyla uygulandığı deney grubu ve geleneksel yöntemin kullanıldığı kontrol grubunun tutumlarında anlamlı bir fark olup olmadığı araştırılmıştır. Sonuç olarak anlamlı bir fark olmadığını saptamışlardır (Aktaran: Alkan, 2006: 7-8).

Külçe (2005) tarafından “İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerin Fen Bilgisi Dersine Yönelik Tutumları” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu araştırma ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin Fen Bilgisi dersine yönelik tutumlarını belirlemek

amacıyla yapılmıştır. Ayrıca bu tutumların, öğrencilerin psikososyal özelliklerine göre anlamlı farklar gösterip göstermediği araştırılmıştır. Araştırma bulgularına göre; öğrencilerin Fen Bilgisi dersine yönelik tutumları orta düzeydedir. Öğrencilerin, en sevdikleri ders, okudukları okul, okudukları sınıf, annelerinin eğitim düzeyi, ailelerinin aylık geliri, Fen Bilgisi dersine yönelik tutumlarında farklılıklar yaratmaktadır. Ayrıca öğrencilerin Fen Bilgisi dersine yönelik tutumları, kendilerini başarı açısından değerlendirmelerine göre anlamlı farklar gösterirken, cinsiyetlerine, babalarının eğitim düzeyine ve mesleğine, annelerinin çalışıp çalışmamasına ve kendilerini sosyal açıdan değerlendirmelerine göre anlamlı farklılık göstermemektedir.

Yılmaz (2005) tarafından “İlköğretimde Bilimsel Tutum Ve Davranış Kazandırmada Fen Bilgisi Dersinin Etkililiğine İlişkin Öğretmen Görüşleri” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu çalışmada, ilköğretimde bilimsel tutum ve davranış kazandırmada Fen Bilgisi dersinin etkililiğine ilişkin öğretmenlerin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda; öğretmenlerin bir kısmının, Fen Bilgisi dersini öğrencilere bilimsel tutum ve davranışları kazandırmada yeterli ve etkili gördükleri, bir kısmının ise yeterli ve etkili görmedikleri sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanında, öğretmenlerin Fen Bilgisi dersinde bilimsel tutum ve davranışları kazandırırken bazı sorunlarla karşılaştıkları saptanmıştır. Öğretmenlerin Fen Bilgisi dersinde bilimsel tutum ve davranış kazandırırken karşılaştıkları sorunlar; araç-gereç eksikliği, uygulamanın yeterince yapılamaması, süre yetersizliği, sınıfların kalabalık olması, donanımlı bir laboratuvarın bulunmaması, konuların ilgi çekici olmaması, gezi düzenlerken karşılaşılan sorunlar, Fen Bilgisi dersinin önemsenmemesi, uygulama bahçesinin olmaması ve Fen Bilgisi dersinde başarının düşük olması biçiminde ortaya çıkmıştır.

Akbudak (2005) “İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Fen Bilgisi Dersine Ve Öğretimine İlişkin Tutumları Ve Önerileri” adlı bir araştırma yapmıştır. Bu

araştırmanın amacı, ilköğretim 7. sınıf öğrencilerinin Fen Bilgisi dersine ve öğretimine ilişkin tutumlarını incelemek ve bu dersin daha etkili öğretimine ilişkin onların görüş ve önerilerini ortaya çıkarmaktır. Araştırmanın sonuçlarına göre, özel okullardaki öğrencilerin hem Fen Bilgisi dersine hem de Fen Bilgisi dersinin öğretimine ilişkin tutumları devlet okullarındaki öğrencilere kıyasla daha olumludur. Diğer taraftan, erkek öğrencilerin Fen Bilgisi dersine ilişkin tutumları kız öğrencilere kıyasla daha olumlu iken, kız ve erkek öğrencilerin Fen Bilgisi dersinin öğretimine ilişkin tutumları arasında herhangi bir farklılık söz konusu değildir. Buna ek olarak, öğrencilerin yaklaşık %43'lük bir kısmı, deney yöntemiyle daha çok öğrendiklerini ve bu yöntemin daha sık kullanılması gerektiğini belirtmişlerdir.

Alkan (2006) tarafından “İlköğretim Öğrencilerinin Fen Bilgisine Karşı Tutumları” adlı bir araştırma yapılmıştır. Bu araştırmanın amacı ilköğretim birinci kademe dört ve beşinci sınıf öğrencilerinin fen bilgisi dersine karşı tutumlarını ortaya çıkarmaktır. Araştırmanın sonucunda, öğrencilerin fen bilimlerine yönelik olumlu tutuma sahip oldukları fakat ölçeğin alt boyutlarından birisi olan bilimsel bilginin doğasına yönelik olumlu tutuma sahip olmadıkları görülmüştür. Diğer taraftan öğrencilerin cinsiyeti, sınıflarına ve sosyoekonomik açıdan tutumlarında anlamlı farklılığa rastlanmazken, sosyo-ekonomik durumları daha iyi olan öğrencilerin tutumları olmayanlara göre daha olumlu çıkmıştır. Fen bilgisi dersi notları yüksek olan öğrencilerin tutumları olmayanlara göre anlamlı bir şekilde yüksek çıkmıştır.

2.4.2. Performans Görevleri ve Aile Katılımıyla İlgili Araştırmalar

Epstein ve Dauber (1991) yaptıkları çalışmada, 8 ilköğretim ve ortaöğretim okulundan 171 öğretmen ile aile katılımı ile ilgili okul programlarının öğretmen tutum ve aile katılımı ile ilgili uygulamaları arasındaki ilişkiyi araştırmışlardır. Araştırma verileri anket yolu ile toplanmıştır. Bulgular öğretmenlerin aile katılımına ilişkin olumlu tutum gösterdiklerini, ancak aile katılımı boyutlarında çeşitli sınıf

ortamlarına, okul türlerine göre farklılıklar olduğunu ortaya çıkarmıştır (Aktaran: Akay, 2012: 53).

Keith ve diğerleri (1993), sekizinci sınıf öğrencilerin okuma, matematik, fen ve sosyal çalışmalar derslerinin konu alanlarındaki başarıları ile ana-baba katılımı arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. İncelenen dört derste de ana-baba katılımının öğrencilerin başarıları üzerinde güçlü etkisi olduğunu ortaya koymuşlardır. Bu çalışma sonunda araştırmacılar ana-baba katılımının; öğrenci başarısı üzerinde ana-babanın sosyoekonomik düzeyinden daha etkili olduğunu ifade etmişlerdir.

Lee (1994), Eccles ve Harold (1996) ve Simon (2000) gibi çeşitli araştırmacılar ilkokuldan, orta okula ve orta okuldan liseye doğru ana-babaların çocuklarının eğitim-öğretimlerine katılma oranlarının düştüğünü belirlemişlerdir. Bu durumda öğrencinin bulunduğu eğitim kademesinin ana-baba katılımını etkilediği görülmektedir. Yine Keith ve diğerleri (1993) sosyoekonomik düzeyi yüksek ana-babaların çocuklarının eğitim-öğretimlerine sosyoekonomik düzeyi daha düşük olan ana babalardan daha çok katıldıklarını bulmuşlardır.

Chen ve Fan (2001), yirmi beş araştırmanın meta-analizini yaptıkları çalışmalarında ana-baba katılımı ve çocuklarının akademik başarıları arasında ilişki olup olmadığını incelemişler ve ana-baba katılımı ile öğrenci başarısı arasında güçlü ve olumlu bir ilişki olduğunu belirlemişlerdir.

Balli, Demo, ve Wedman (1998) değişik eğitim düzeylerine sahip ana babaların çocuklarının eğitim-öğretimlerine katılma oranları arasında bir farklılık bulamamışlardır. Xu ve Corno, (2003) ana-baba katılımının; öğrencilerin ödev tamamlamaya ilişkin kendini-yönetebilme becerilerine olan etkisini araştırmışlardır. Sonuçta ana-babaların eğitim seviyelerinin, çocuklarının ödev performanslarında farklılık yaratan bir etken olmadığını ortaya koymuşlardır (Aktaran: Kotaman, 2008: 139).

Smith-Hill (2007) “A Profound Partnersip:Parents And Schools Improving Outcomes For Students” adlı araştırmasında, velilerin çocuklarının eğitimine katılımlarına ilişkin tutum ve inançları ile öğretmenlerin aile katılımında farklı etkinliklere ilişkin görüşlerini belirlemeye çalışmıştır. Araştırmanın örneklemini 822 veli ile 153 öğretmen oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak ilköğretim-orta öğretim ve lise düzeylerinde ayrı ayrı geliştirilen öğretmen ve veli anketleri kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda velilerin okulda etkinliklere katılım düzeyinin evde katılım düzeyinden yüksek olduğu, öğretmenlerin, velilerin lise ve yüksek eğitim kurumlarına göre ilköğretimde daha yüksek katılım gösterdikleri ve aile katılımının öğrencinin başarısını arttırmada etkili olduğu ortaya çıkarılmıştır (Aktaran: Zelyurt, 2011:100).

Bayrakci’ nin (2007) “İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersindeki Araştırma Ödevlerinin (Etkinlik, Performans ve Proje) Öğrencilerin Sosyalleşmesine Katkısı ” adlı araştırmasında, İlköğretim okullarında öğrencilere iyi iletişim kurma becerisini öğretmek ve sosyalleşmelerine yardımcı olmak amaçlanmıştır. Bu araştırmadan çıkan sonuçlar; 1.Araştırma ödevlerini yapan öğrenciler, anne, baba, ağabey ve ablalarından daha çok yardım almak zorunda kalırlar ve bunlarla iletişimleri artar. 2. Araştırma ödevlerini yapan öğrenciler ailesinin dışındaki kurum, kuruluş ve kişilerle görüşmek durumunda kalırlar. Bu durum öğrencilerin çevresiyle iletişimini ve sosyalleşmesini sağlar. 3. Araştırma ödevlerini yapan öğrencilerde araştırma ödevlerini yapamayan öğrencilere göre büyük oranda sosyalleşme görülür. 4. Okul ve okul dışında sosyal faaliyetlerde etkin görev alan öğrenciler, görev almayan öğrencilere göre büyük oranda sosyalleştikleri belirtilmiştir.

Kumandaş’ın (2008) “ İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarını Etkileyen Faktörler ” adlı araştırmasında, ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin performansa dayalı durum belirleme kapsamında kullanılan performans görevlerine ilişkin tutumlarını etkileyen faktörlerin neler olduğunu

belirlemek amaçlanmıştır. Yapılan analizler sonucunda öğrencilerin performans görevlerine ilişkin tutum puanlarını; öğrenim görülen okulda spor salonu olması, performans görevlerinin çoğu zaman öğretmen ve öğrenci tarafından birlikte değerlendirilmesi, performans görevinin konusunun öğretmen tarafından belirlenmesi, akademik başarı, performans görevini yaparken çoğu zaman ders kitabı dışındaki farklı kaynak kitaplardan yararlanılması, performans görevini yaparken bilgisayardan yararlanılmaması, performans görevlerinin konusunun öğrenci tarafından belirlenmesi, öğrencinin babasının ilköğretim mezunu olması, öğretmenin cinsiyeti ve öğrencinin evde 75–100 arası sayıda kitaba sahip olması değişkenleri yordamakta olduğu belirtilmiştir.

Oğuz’ un (2008) “ Matematik Dersi Performans Görevlerine ilişkin Öğretmen Görüşleri ” adlı çalışmasında, ilköğretim matematik öğretmenlerinin performans görevlerine ilişkin görüşleri ile bu görüşlerin cinsiyet, kıdem, mezun olunan kurum ve performans görevleriyle ilgili eğitim alma durumu değişkenleri açısından farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre; öğretmenlerin performans görevlerine ilişkin görüşleri arasında cinsiyet, kıdem, mezun olunan kurum ve performans görevleri ile ilgili eğitim alma durumu değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar bulunduğu ifade edilmiştir. Buna göre; erkek öğretmenler, kıdemi düşük olan öğretmenler, Eğitim Fakültesi mezunları, performans göreviyle ilgili eğitim alan öğretmenler, performans görevleri ile ilgili daha olumlu düşüncelere sahip oldukları belirlenmiştir.

Yücel’ in (2008) “ İlköğretim 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi’ nde Verilen Performans Ödevleri Hakkında Öğretmen - Veli - Öğrenci Görüşleri (Konya Örneği)” adlı araştırmasında, yeni sistemin önemli basamağı olan performans görevlerine yani performans ödevlerine velilerin, öğretmenlerin ve öğrencilerin bakış açılarını belirleme amaçlanmıştır. Bu araştırmanın sonucunda; performans ödevleri hakkında tarafların görüşleri tespit edilmiştir.

Stout (2009) “Comparing Rural Parent and Teacher Perspectives of Parental Involvement: A Mixed Methods Study” adlı çalışmasında, velilerin ve öğretmenlerin aile katılımı konusunda bakış açıları araştırılmıştır. 3 kırsal bölge okulundan 122 veli ve 21 öğretmen araştırmanın örneklemini oluşturmaktadır. Sonuç olarak, velilerin öğretmenle iletişimi uygun zamanlarda kurmak istedikleri, öğretmenlerin de velilerin ev ödevlerinde öğrencilere yardım etmelerini istedikleri bulunmuştur (Aktaran: Zelyurt, 2011: 101).

Arslan’ ın (2009) “ İlköğretim II. Kademe Türkçe Dersi Performans Görevlerinin Değerlendirilmesi ” adlı çalışmasında, ilköğretim ikinci kademe Türkçe dersine yönelik değerlendirme aracı olarak kullanılan performans görevleri uygulamasına ilişkin öğrenci görüşlerini ortaya koymak amaçlanmıştır. Araştırmada, ilköğretim ikinci kademesinde okuyan öğrencilere uygulanan anket sonucunda, öğrencilerin cinsiyet, sınıf, anne-babanın eğitim durumu, anne-babanın mesleği, performans görevlerinin diğer derslerde uygulanıp uygulanmadığı değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık olmadığı belirtilmiştir. Performans görevi değerlendirme yönteminin mevcut eğitim sistemimizde geleneksel ölçme değerlendirme etkinliklerine göre öğrencinin değerlendirilmesinde öğrencinin kendisine ve öğretmenine daha detaylı bilgi sunduğu, öğrencinin öğrenmesini ve öğrenmede sorumluluk almasını teşvik ettiği, öğrenci-öğretmen arasındaki iletişimi artırdığı tespit edilmiştir.

Çetin’ in (2009) “ Öğrencilerin Çoktan Seçmeli, Yazılı Yoklama Ve Performans Görevleri ile Ölçülen Fen ve Teknoloji Dersi Başarıları ve Öğrencilerin Performans Görevlerine İlişkin Görüşleri ” adlı araştırmasında, farklı ölçme yaklaşımlarının (çoktan seçmeli, yazılı yoklama ve performans görevi) öğrencilerin fen başarılarını nasıl etkilediği ve öğrencilerin performans görevlerine ilişkin görüşlerinin neler olduğunu incelemek amaçlanmıştır. Bulgular, öğrencilerin çoktan seçmeli test başarısının performans görevi ve yazılı yoklama sınavları başarısına göre

daha yüksek olduğunu göstermiştir. Her üç değerlendirme türü arasında orta düzeyde bir ilişki olduğu gözlenmiş, bununla beraber en yüksek ilişki miktarının çoktan seçmeli ile yazılı yoklama sınavı arasında olduğu gözlenmiştir. Kız ve erkeklerin her üç değerlendirme türündeki başarıları arasında anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Öğrencilerin yeni değerlendirme yöntemlerinden performans görevlerine ilişkin olumlu görüşlere sahip oldukları ifade edilmiştir.

Güvey'in (2009) “ İlköğretim 1-5. Sınıf Öğretim Programlarında Yer Alan Proje Ve Performans Görevlerine İlişkin Öğretmen ve Veli Görüşleri ” adlı araştırmasında, ilköğretim 1-5. sınıf öğretim programlarında yer alan proje ve performans görevlerine ilişkin öğretmen ve veli görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre; sınıf öğretmenlerinin proje ve performans görevlerini yararlı buldukları; ancak uygulanması sırasında süre sıkıntısı yaşadıkları, öğrencilerin başarısızlık korkusu taşıdıkları, değerlendirilmesinin zaman aldığını düşündükleri ve nesnel davranmada zorluk yaşadıkları ortaya çıkmıştır. Araştırmanın velilere yönelik sonuçlarına bakıldığında ise; velilerin proje ve performans görevlerini çocuklarının kişisel gelişimleri açısından yararlı buldukları; ancak sınav sistemiyle uyumsuz olduğunu düşündükleri ve verilen görevlerde çocuklarına yardım etme sürecinin oldukça zaman aldığı görüşünde oldukları belirtilmiştir. Yine velilerin çocuklarına doğru sonuçlara ulaşmada rehberlik yapmayı, yönlendirmeyi, gerekli ortam ve araç-gereçleri hazırlama konusunda destek verdikleri görülmüştür.

Şeker'in (2009) “ İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Performans Görevlerindeki Başarıları ile Ailelerinin Eğitim-Öğretim Çalışmalarına Katılım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi ” adlı araştırmasında, ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin performans görevi yapma başarıları ile ailelerinin katılım düzeyleri arasındaki ilişkinin ortaya konması amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda, ailenin katılım düzeyi ile sosyoekonomik düzeyi arasında anlamlı bir farklılaşmanın bulunduğu ancak, yaş,

cinsiyet, eğitim durumu, meslek ve yakınlık düzeyi ile anlamlı bir farklılaşmanın bulunmadığı belirtilmiştir. Öğretmenler, aile katılımının öğrenci başarısını arttırdığını ve okul-aile işbirliğinin gerekli olduğunu düşündükleri görülmüştür. Ayrıca öğretmenlerin, aile yardımı gerektirecek ödev vermediklerini, performans görevinin başarısında velinin, öğretmenin ve öğrencinin birtakım sorumlulukları olduğunu, performans görevinin öğrencinin başarısında katkısı olduğunu, performans görevinin çoğunlukla olumlu yanları olduğunu, performans görevini değerlendirmede ölçek kullandıkları belirtilmiştir. Velilerin ise çocuklarının öğretmeni ile ara sıra görüştükleri, öğretmenle iletişimde daha çok yüz yüze görüşme, veli toplantısına katılma ve telefonla görüşme tekniklerini kullandıkları, okul etkinliklerine katıldıkları ve çocuklarının okul yaşamını takip ettikleri, okul-aile işbirliğinin gerekli olduğunu düşündükleri ve veli olarak çocuklarının okul yaşamında etkili oldukları ifade edilmiştir. Ayrıca velilerin çocuklarının eğitim-öğretim faaliyetlerine katkıda bulunmak için çoğunlukla “yardım ettikleri” ve “evde ortam hazırladıkları” belirlenmiştir. Performans görevlerinin yapılma sürecinde “öğrencilerin yapamadıkları şeylerle ilgili soru sorduklarını ve öğretmenlerinde bu öğrencilere yardımcı olup gereken uyarı ve hatırlatmaları yaptıkları görülmüştür. Velilerin ve öğretmenlerin çoğunun performans görevinin olumlu yanları olarak; çocuğun el becerisini geliştirdiğini ve araştırma yapmasını sağladığını düşündükleri belirtilmiştir.

Güney’in (2010) “ İlköğretim 4 - 5. Sınıflarda Verilen Proje ve Performans Ödevleriyle İlgili Öğretmen ve Veli Görüşleri ” adlı araştırmasında, proje ve performans ödevlerini değerlendirmede kullanan 4 - 5. sınıf öğretmenleri ve bu çalışmaların yapımı sırasında sürekli öğrencilerini evde gözlemleyen 4 - 5. sınıf velilerin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın sonucunda; velilerin proje ve performans ödevleri hakkındaki görüşleri cinsiyet, yaş ve eğitim durumu değişkenlerine göre herhangi bir farklılık göstermeyip çocukların gelişiminde proje ve performans ödevlerini desteklediği ve yardımcı olmaya çalıştıkları belirtilmiştir. Sosyoekonomik durum değişkenine göre de görüşler incelendiğinde, velilerin proje

ve performans ödevleri için bu durumun farklılık yaratmadığı görülmüş, aileler bütçelerine göre materyal seçip, ödevleri hazırlamaya gayret gösterdikleri saptanmıştır. Velilerin çocuklarının kız ya da erkek olması görüşlerinde bir değişikliğe sebep olmamıştır. Kız ya da erkek öğrencilerin proje ve performans ödevlerinde daha başarılı ya da daha istekli olmalarında cinsiyetin önemli olmadığı, çocuklarının okudukları sınıfların da önemli bir değişken olmadığı sonucu çıkarılmıştır. Ayrıca proje ve performans ödevleriyle ilgili olarak öğretmenlerin yaş, cinsiyet, eğitim durumları, sosyoekonomik durumları, mesleki kıdem ve okuttukları sınıflara göre görüşlerinde farklılıklar olduğu belirtilmiştir.

Kütükte' nin (2010) “ İlköğretim Öğretmenlerinin Performans ve Proje Ödevlerine İlişkin Algı Görüş ve Uygulama Durumları ” adlı araştırmasında, ilköğretim öğretmenlerinin araştırmaya dayalı olan proje ve performans ödevlerine ilişkin algı, görüş ve uygulama durumlarının incelemek amaçlanmıştır. Çalışmada, öğretmenlerin ödevlerle ilgili görüş ve algılarını, ödevler karşısındaki engeller ile ilgili düşüncelerini, ödevlerle ilgili uygulama durumlarını, ödevlerde sahtekarlık ile ilgili düşüncelerini ve kişisel bilgilerini belirtmeleri amacıyla, anket kullanılmıştır. Araştırma sonunda ilköğretim öğretmenlerinin ödevlerin önemi ve işlevine yönelik görüşlerinin önemli ölçüde olumlu olduğu ve ödevlerin öğretmen ve öğrencilere gereksiz yük yüklediğini düşündükleri belirlenmiştir. Öğretmenlerin ödev uygulamalarında genel olarak öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate almakta ve ödev sürecinde ve ödevin değerlendirilmesinde dönüt verdikleri ifade edilmiştir. Ancak öğretmenlerin ödev uygulamalarının bağımsız değişkenlere göre önemli farklılıklar gösterdiği görülmüştür. Ayrıca öğretmenler ödev yapma sürecinde karşılaştıkları olası etik olmayan davranışlar konusunda duyarlı oldukları, genç öğretmenlerin kendilerinden yaşça büyük olanlara göre bu duyarlılıklarının daha fazla olduğu tespit edilmiştir.

Öztürk'ün (2010) “ İlköğretim II. Kademe Türkçe Dersi Performans Görevi Başarı Puanları ile Akademik Başarı ve Derse Yönelik Tutum Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi ” adlı araştırmasında, ilköğretim ikinci kademe Türkçe dersi performans görevi başarı puanları ile öğrencinin Türkçe dersi akademik başarısı ve derse yönelik tutumu arasındaki ilişkinin değerlendirilmesini amaçlamıştır. Araştırma sonucunda kız öğrencilerin performans görevi başarı puanlarının daha yüksek olduğu, anne-baba eğitim seviyesi ile ailenin gelir durumu arttıkça öğrencilerin performans görevi başarı puanlarının da arttığı sonucu ortaya çıktığı belirtilmiştir. Performans başarı puanları ile sınıf düzeyi arasında ise anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Performans görevi başarı puanları ile Türkçe dersi akademik başarısı arasında ise olumlu bir ilişki olduğu, Performans görevi başarı puanları ile Türkçe dersi ve performans görevine yönelik tutum arasında zayıf bir ilişki olduğu ifade edilmiştir.

Tüysüz, Karakuyu ve Tatar'ın (2010) “ Fen ve Teknoloji Dersindeki Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Belirlenmesi ” adlı araştırmasında, yenilenen Fen ve Teknoloji dersi öğretim programının önerdiği alternatif ölçme ve değerlendirme yöntemlerinden olan performans görevlerinin öğrenci velileri açısından nasıl karşılandıkları ve karşılaştıkları problemleri tespit etmek amaçlanmıştır. Araştırma sonuçları, velilerin performans görevlerine karşı büyük oranda olumlu bir tutum içerisinde olduklarını göstermektedir. Veliler performans görevlerinin, çocuklarının eğitimleri için gerekli ve önemli olduğunu belirtmektedirler. Velilerin performans görevlerini doğrudan kendileri yapmaktansa çocuklarına doğru sonuçlara ulaşmada rehberlik yapmayı tercih ettikleri belirlenmiştir. Çözümü bularak hazır bir şekilde sunma ve araştırmaları bizzat yapmak yerine velilerin, aşamaları kontrol etme ve gerekli ortam ve araç-gereçleri hazırlama konusunda destek verdikleri görülmüştür. Ödüllendirme yapma ve performans görevlerini yerine getirmeleri için motivasyon sağlama yine velilerin bu süreçte takındıkları olumlu tutumların birer göstergesi olduğu ifade edilmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre ayrıca velilerin öğretmenlerle işbirliği içerisinde oldukları ifade edilmektedir. Ayrıca, veliler performans görevlerinin çocuklarının sosyal gelişimlerine önemli katkılarının olduğunu düşündükleri ifade edilmiştir.

Kırılmazkaya ve diğerleri (2011) “ İlköğretim öğrencilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Performans Görevlerini Hazırlarken Kullandıkları Bilgi İletişim Teknolojilerinin Hazırlanması ” adlı araştırmasında mülakat yapılan öğretmenlerden alınan verilere göre öğrencilerin Performans görevlerini hazırlarken, teknolojik ekipmanları özellikle de bilgisayar ve interneti kullandıklarını tespit etmişlerdir. Öğrencilerin evlerinde internet olmasa dahi kütüphane ve kitapları kullanmak yerine internet kafeler yardımıyla performans görevlerini hazırladıklarını öğretmenlerinin ifade ettiklerini belirtmişlerdir.

Yılmaz ve Benli’ nin (2011) “ İlköğretim I. Kademedeki Verilen Performans Görevlerinin Veli Görüşleri Açısından Değerlendirilmesi ” adlı araştırmasında, ilköğretim I. kademedeki verilen performans görevlerine ilişkin veli görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda velilerin performans görevlerini çocuklarının kişisel gelişimleri açısından yararlı buldukları; onların araştırma isteklerini artırdığı, ancak kaynaklara ulaşmada problem yaşadıkları ve verilen görevlerde çocuklarına yardım etme sürecinin oldukça zaman aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca araştırma sonucunda ilköğretim I. kademedeki performans görevlerinde yaşanan sorunlara ilişkin veli görüşlerinin eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. Performans görevlerinde yaşanan sorunlara ilişkin veli görüşleri arasında yerleşim yerine göre ise anlamlı bir farklılık olduğu ortaya çıkmıştır. Bu farklılığın yerleşim yeri merkez olanlar lehine olduğu belirtilmiştir.

Zelyurt’ un (2011) “ İlköğretim Okullarında Uygulanan Proje ve Performans Görevlerinin Etkililiğinin Değerlendirilmesi (Malatya İli Örneği)” adlı

araştırmasında, ilköğretim ikinci kademe öğretim programlarında yer alan proje ve performans görevlerine ilişkin öğretmen ve öğrenci görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda öğretmenlerin görüşlerine bakıldığında; proje ve performans görevlerini belirlerken kadın öğretmenlerin öğrencilerin gelişim düzeylerini, duyuşsal gelişim özelliklerini ve çevre şartlarını dikkate aldıkları, bu görevleri derse hazırlık olarak kabul ettikleri, öğrencilerin kendilerinin yapmalarını, başkasına yaptırmamalarını, internetten veya başka bir kaynaktan aynen aktarmamalarına dikkat ettikleri sonuçlarına ulaşıldığı belirtilmiştir. 16 yıl ve üzeri mesleki kıdeme sahip olan öğretmenler proje ve performans görevlerini derse hazırlık amacıyla ve not vermek amacıyla kullandıkları, öğretmenlerin mesleki kıdemleri arttıkça proje ve performans görevlerini belirlerken öğrencilerin ilgi ve merak duygularını artıracak konuları seçmeye ve kendilerini keşfetmelerine daha fazla önem verdikleri sonuçlarına ulaşılmıştır. Proje ve performans görevleri ile ilgili hizmet içi eğitim alan öğretmenlerin, öğrencilerin ilgilerini çekecek, onların üst düzey gelişmelerini sağlayabilecek, yaratıcı düşünme yeteneklerini geliştirebilecek konuları bu eğitimi almayan öğretmenlere göre daha fazla seçtikleri, hizmet içi eğitim almayan öğretmenlerin ise, proje ve performans görevlerini öğrencilerin öğrenme eksikliklerini gidermek ve her dersin sonunda öğrencilerden öğrendiklerini pekiştirmeleri amacıyla daha fazla kullandıkları ortaya çıkmıştır. Öğrencilerin görüşlerine bakıldığında, kız öğrencilerin proje ve performans görevlerine, erkek öğrencilerden daha fazla ilgi duydukları, proje görevlerini yaparken bilimsel yöntem ve tekniklerden daha çok yararlandıkları, daha fazla poster veya afiş hazırladıkları, erkek öğrencilerin ise proje ve performans görevlerini öğrenme eksikliklerini tamamlama amacıyla yaptıkları sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin annelerinin eğitim seviyeleri arttıkça, proje görevlerini yaparken bilimsel yöntem ve süreçlerden daha fazla yararlandıkları, babaları üniversite mezunu olan öğrencilerin proje ve performans görevlerini yaparken onlardan daha fazla yardım alabildikleri ifade edilmiştir. Ayrıca, ailelerinin ekonomik düzeyi düşük olan öğrencilerin proje ve

performans görevlerini yaparken maddi olarak çok fazla para harcadıklarını düşündükleri belirlenmiştir.

Acar' ın (2012) “ İlköğretim İkinci Kademe Türkçe Öğretiminde Proje ve Performans Görevlerinin İşlevselliği ile İlgili Bir Araştırma (Kars İli Örneği) ” adlı araştırmasında, Kars ilindeki okullarda Türkçe derslerini yürüten öğretmenlerin ve ilköğretim ikinci kademedeki öğrenim gören öğrencilerin 2006 Türkçe dersi öğretim programında yer alan proje ve performans görevlerinin işlevselliği ile ilgili görüşlerini incelemek amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda, öğretmenlere göre, proje ve performans görevlerinin sağladığı en önemli yarar, ders konularının pekiştirilmesini sağlamak; proje ve performans görevlerinin uygulanmasındaki en önemli güçlük ise ders sürelerinin yetersizliği olarak bulunmuştur. Öğretmenlere göre, proje ve performans görevlerinde aileden ve materyallerden kaynaklı en önemli sorunun, velilerin, proje ve performans görevlerinin amacı hakkında yeterli bilgiye sahip olmamaları olarak ifade edilmiştir. Öğretmenler özgünlük için en fazla proje çalışmalarını değerlendirirken, öğrencinin özgün bir çalışma yapıp yapmadığına dikkat etmektedirler. Öğretmenlere göre, proje ve performans görevlerinde değerlendirmede yaşanan en önemli sorun her öğrenci için değerlendirme formu doldurmanın zaman almasıdır. Sonuçlara göre, öğretmenlerin proje ve performans görevlerine ilişkin görüşleri; cinsiyetine, mezun olduğu yüksek öğretim programına, mesleki kıdem durumuna, sınıftaki öğrenci mevcuduna, hizmet içi eğitim alıp almama durumuna göre değişmemektedir. Sonuçlara göre, öğrencilerin cinsiyetine ve sosyoekonomik düzeylerine göre proje ve performans görevlerine ilişkin görüşleri arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Öğrencilerin proje ve performans görevlerine ilişkin görüşlerinin, sınıf düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Anlamlı farklılığın 6. ve 8. sınıflar arasında olduğu anlaşılmıştır. Bu bulguya dayalı olarak; 8. sınıf öğrencilerinin 6. sınıf öğrencilerine oranla, proje ve performans görevlerine ilişkin daha olumlu görüşlere sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Akay' ın (2012) “ Aile Katılımlı Performans Görevlerinin İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Dersi Erişi ve Tutumlarına Etkisi ” adlı araştırmasında, bir öğretme-öğrenme yöntemi olarak kullanılan proje tabanlı öğrenme yaklaşımıyla desteklenmiş aile katılımlı performans görevlerinin ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin matematik dersi başarı ve tutumlarına etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmanın sonucunda, performans görevlerinin öğrenci başarısını anlamlı derecede arttırdığı sonucu bulunmuştur. Ayrıca; öğrenci ve velilerin görüşlerine göre, öğrencilerin aile katılımlı performans görevlerini yaparak-yaşayarak öğrendiği, bu görevlerin öğrencilerin duyuşsal özelliklerinde olumlu gelişmeler meydana getirdiği, öğrencilerin yaratıcılık, işbirliği gibi becerilerini geliştirdiği, çalışma sürecinde birçok araç-gereç ve kaynaktan yararlandığı, sunum ve değerlendirme çalışmalarının planlı bir şekilde gerçekleştiği belirlenmiştir.

Gürel' in (2012) “ Performans Görevlerinin Öğrencilerin Matematik Başarısına ve Tutumuna Etkisi ” adlı araştırmasında, İlköğretim 7. Sınıf matematik öğretiminde performans görevlerinin öğrencilerin matematik dersindeki başarı ve tutumlarına etkisini incelemek amaçlanmıştır. Bu araştırmadan elde edilen sonuçlara göre de öğrencilerin öğretme-öğrenme sürecinde performans görevi kullanılmasının; matematik başarılarını artırmada etkili olduğu, öğretme ortamını eğlenceli hale getirdiği, etkinlikleri yapmaktan zevk aldıkları, mutlu oldukları ve kalıcı öğrenme, sorumluluk, kendine güven, grupta çalışma becerisi gibi olumlu davranışlarını pekiştirdiği belirlenmiştir.

Göksel' in (2012) “ İlköğretim Fen ve Teknoloji İle Sosyal Bilgiler Dersi Öğretmenlerinin Performans Değerlendirmeye İlişkin Görüşlerinin Belirlenmesi ” adlı araştırmasında, İlköğretim Fen ve Teknoloji ile Sosyal Bilgiler dersi öğretmenlerinin ilköğretim programının ölçme ve değerlendirme boyutunda yer alan performans değerlendirmeye yönelik görüşlerini, karşılaştıkları sorunları ve çözüm önerilerini belirleyebilmek amaçlanmıştır. Araştırmanın sonucunda; öğretmenlerin

performans değerlendirme yöntemlerinin uygulanması konusunda pek çok sorunla karşılaştığı, bu sorunların bazılarının; öğretmenlerin yöntem ve teknikler hakkında fazla bilgi sahibi olmamaları, bu yöntemleri uygulamak için programlarda öngörülen sürenin yeterli olmaması, performans değerlendirme etkinliklerinin masraflı, zaman alıcı ve zor olması, öğrencilerin performans değerlendirme çalışmalarının amacından sapması, Milli Eğitim Müdürlükleri tarafından yeteri kadar hizmet içi eğitim yapılmaması olarak belirtilmiştir.

Uzoğlu ve diğerleri' nin (2013) “ Fen ve Teknoloji Dersinde Performans Görevinin Öğrencilerin Akademik Başarılarına Etkisinin İncelenmesi ” adlı araştırmalarında, fen ve teknoloji dersinde performans görevi hazırlamanın öğrencilerin akademik başarılarına etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Araştırmanın sonucunda; performans ödevi yapan öğrencilerin yapmayanlara göre daha başarılı oldukları tespit edilmiştir. Ayrıca; performans ödevlerini gerçekleştiren öğrenciler, yorum yapma ve hatırlama yeteneklerinin geliştiğini, konuyu daha iyi öğrendiklerini, derse karşı olumlu tutumlar geliştirdiklerini ifade etmişlerdir. Performans hazırlayan öğrenciler, performans hazırlamanın eğlenceli ve zevkli bir uğraş olduğunu belirterek fırsat verildiği takdirde derslerde performans ödevi yapmayı sürdürmek istedikleri belirtilmiştir.

Sonuç olarak Performans görevlerine yönelik yapılan çalışmalarda öğrenci ve öğretmenlere farklı konularda çok sayıda yapılmış. Fakat velilere yönelik çok az sayıda çalışma yapıldığı görülmüştür.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örneklem, veri toplama araçları, verilerin toplanması, verilerin çözümlenmesi ve yorumlanması konularına yer verilmiştir.

3.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmanın yürütülmesinde genel tarama modeli (survey) kullanılmıştır. Araştırmayla ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıf fen ve teknoloji ders programlarında öğrenci merkezli uygulanan performans görevleri hakkında velilerin tutumları değerlendirilmiştir.

Tarama (survey) modellerinde ; mevcut durumlar, koşullar, özellikler aynen ortaya konmaya çalışılır. Survey araştırmaları, mevcut olayların daha önceki olay ve koşullarla ilişkilerini de dikkate alarak, durumlar arasındaki etkileşimi açıklamayı hedef alır (Kaptan, 1981: 63).

3.2. Çalışma Grubu

Çalışma grubunu 2011-2012 eğitim öğretim yılında Konya ili merkez Selçuklu ve Meram ilçelerinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ve özel ilköğretim okulları ile dershanelerde eğitim gören ve tesadüfi (random) örnekleme yoluyla seçilen 6, 7 ve 8. sınıfta okuyan 627 öğrencinin velisi oluşturmaktadır.

Araştırma konusunu oluşturan ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıfta okuyan öğrenci velilerinin; cinsiyet, yaş, sosyoekonomik durum (aylık gelir), eğitim durumu, çocuklarının cinsiyeti ve çocuklarının okudukları sınıfa göre; N ve % değerleri Tablo– 1'de verilmiştir.

Tablo - 1: Araştırma Grubunu Oluşturan Velilerin Özellikleri

Değişken	Kategori	N	%
Araştırmaya Katılan Velilerin <u>Cinsivete</u> Göre Dağılımı	Kadın	252	40.2
	Erkek	375	59.8
	Toplam	627	100
Araştırmaya Katılan Velilerin <u>Yaşa</u> Göre Dağılımı	30-40	344	54.9
	41-50	229	36.5
	51-61 yaş ve üstü	54	8.6
	Toplam	627	100
Araştırmaya Katılan Velilerin <u>Sosyoekonomik Durumuna (Aylık gelir)</u> Göre Dağılımı	250-500 TL	43	6.8
	550-1500 TL	271	43.2
	1550-2500 TL	196	31.3
	2550-5000 TL	94	15
	5000 TL ve daha fazla	23	3.7
	Toplam	627	100
	Okur-yazar, İlkokul	202	32.2
	Ortaokul	77	12.3
	Lise	133	21.2
	Önlisans	51	8.1
	Lisans	137	21.9
	Lisansüstü	27	4.3
	Toplam	627	100
	Araştırmaya Katılan Velilerin <u>Cocuklarının Cinsiyetine</u> Göre Dağılımı	Kız	343
Erkek		284	45.3
Toplam		627	100
Araştırmaya Katılan Velilerin <u>Cocuklarının Okuduğu Sınıfa</u> Göre Dağılımı	6. Sınıf	308	49.1
	7. Sınıf	166	26.5
	8. Sınıf	153	24.4
	Toplam	627	100

Tabloda da görüldüğü gibi kadın velilerin sayısı 252 (% 40.2), erkek velilerin sayısı 375 (%59.8)'dir. Velilerin çoğunluğu (%54.9) 30-40 yaş arasında, en az da (%8.6) 51-61 yaş ve üzerindedir. %50.6 'sının 1500 TL ve altında aylık gelire sahip

olduğu, %30.9'unun ilkokul mezunu, %4.3'ünün Lisansüstü mezunu olduğu görölmektedir. Ayrıca velilerin çocuklarının %54.7'sinin kız, %45.3'ünün erkek olduğu ve %49.1'inin altıncı sınıfta, %26.5'inin yedinci sınıfta, %24.4 'ünün sekizinci sınıfta okudukları yani en fazla katılımın 6. sınıf velileri en az da 8. sınıf velileri olduğu görölmektedir.

3.3. Veri Toplama Aracı

İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velilerinin fen ve teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik görüşlerine ulaşmak için; Tüysüz, Karakuyu ve Tatar (2010) tarafından geliştirilen veli tutum ölçeği kullanılmıştır.

Veli tutum ölçeği iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümü kişisel bilgilere yönelik soruları, ikinci bölümü ise velilerin performans görevlerine yönelik tutum ifadelerini belirlemeye yönelik soruları içermektedir. Ölçeğin birinci bölümünde 6, ikinci bölümünde 18 olmak üzere toplam 24 soru yer almaktadır. Tutum ifadelerini veliler ; “Hiçbir zaman” , “Nadiren” , “Bazen” , “Genellikle” , “Her zaman” şeklinde puanlamaktadırlar.

Performans görevlerine yönelik veli tutumlarını belirlemek amacıyla geliştirilen tutum ölçeğinde , konu ile ilgili diğer çalışmalar dikkate alınarak 38 tutum cümlesinden oluşan taslak form geliştirilmiştir. Bu cümlelerin 20 tanesi olumlu 18 tanesi ise olumsuz tutum cümlelerinden oluşturulmuştur.

İkinci aşamada geliştirilen ölçeğin istatistiksel analizlerinin yapılması için 232 veli ile ön uygulama yapılmış ve madde sayısı 18'e düşürülmüştür. Yapılan ön uygulamalar neticesinden elde edilen veriler ışığında sırasıyla şunlar yapılmıştır:

a) Yapı geçerliğini sağlamak amacıyla faktör ve madde analizi yapılmıştır. Faktör analizi; yapı geçerliliğini incelemeye en güçlü yöntem olup, aynı niteliği ölçen değişkenleri bir araya toplayarak ölçmenin çok daha az sayıda faktörle yapılmasına

olanak tanımaktadır. Faktör analizi sonuçlarının değerlendirilmesinde ölçekte, yer alan maddelerin faktör yük değerlerinin 0,30 veya daha yüksek olması önerilmektedir. Bu çalışmada da faktör yük değerleri 0,30'un üzerinde olan maddeler dikkate alınmıştır.

b) Ölçeğin güvenirlik katsayısı olarak cronbach α - iç tutarlık katsayısı hesaplanmış ve 0,87 olarak bulunmuştur. Ölçeğin son hali; 18 maddenin 14'ü olumlu, 4'ü olumsuz tutum cümlelerinden oluşmuştur. Ölçeğin ilk hazırlanışında olumlu ve olumsuz madde sayısı birbirine yakın olmasına rağmen ölçeğin son halinde olumlu ve olumsuz madde sayısı farklılık göstermiştir. Maddeler atılırken faktör yük değerleri dikkate alındığından müdahale edilmemiş ve ölçek bu şekilde bırakılmıştır (Tüysüz vd.,2010:114-115).

Bu çalışmada; Veli Tutum Ölçeğinin iç tutarlılığı "Cronbach Alpha Çözümlemesi" ile test edilmiş ve ölçeğin Cronbach Alpha değeri; 0.806 olarak bulunmuştur.

3.4. Verilerin Toplanması

Araştırmada kullanılacak bilgi toplama aracının uygulanabilmesi için ; 2011-2012 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Konya İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden araştırmanın içeriğini özetleyen bir rapor hazırlanarak resmi izin alınmıştır.

Araştırmacı tarafından; okul - dersane yöneticileri ve ders (Fen ve Teknoloji) öğretmenleriyle görüşülerek öğrenciler aracılıyla 1800 adet ölçek velilere ulaştırılmıştır.

Veriler araştırmacı tarafından bir hafta sonra okul ve dersanelere gidilerek elden toplanmıştır. Veri toplama aracının elden toplanması nedeniyle geri dönen

ölçek sayısı 627' dir. Sınıflara göre dağılımı; 6. sınıflarda %49.1 (308 kişi), 7. sınıflarda %26.5 (166 kişi) ve 8. sınıflarda %24.4 (153 kişi)' dür.

3.5. Verilerin Analizi ve Değerlendirilmesi

Bu araştırmanın verileri SPSS 16 paket programı ve Microsoft Excel 2010 programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin betimsel analizi yapılmıştır. Değerlendirilmesinde ; aritmetik ortalama (\bar{X}) , standart sapma (S) , yüzdeler (%) , frekans , bağımsız “t” testi’nden yararlanılmıştır. Veli tutumlarındaki genel kanının belirlenebilmesi amacıyla her bir madde için aritmetik ortalama (\bar{X}) değeri hesaplanmıştır. Ölçeğin puanlandırılmasında her bir maddede; “Hiçbir zaman” 1 puan , “Nadiren” 2 puan , “Bazen” 3 puan , “Genellikle” 4 puan ve “Her zaman” ise 5 puan verilerek aritmetik ortalama değeri hesaplanmıştır. Bununla beraber velilerin performans görevleri hakkındaki tutumlarının, onların; yaş, sosyoekonomik durum (aylık gelir), eğitim durumları, çocuğun okuduğu sınıfa göre bir farklılık gösterip göstermediğini incelemek amacıyla Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) yapılmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde araştırma bulguları ve bulgulara dayalı olarak yapılan yorumlar yer almaktadır. Araştırmada elde edilen bulgular ve yorumlar, araştırmanın alt problemleri doğrultusunda aşağıda verilmiştir.

4.1. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevleriyle İlgili Genel Veli Tutumları

Araştırmanın birinci alt probleminde, İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf Fen ve Teknoloji dersi Performans görevleriyle ilgili veli tutumları genel olarak nasıl bir dağılım göstermektedir? sorusu sorulmuştur. Bu soruya cevap aranırken, velilere performans görevleriyle ilgili 18 soru sorulmuştur. Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Genel olarak N, %, \bar{X} ve S değerleri Tablo - 2' de, Performans Görevlerine Yönelik Genel Veli Tutumları grafiği' de Şekil - 2' de, Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre N, \bar{X} ve S Değerleri Tablo-3'de, Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre Karşılaştırılması grafiği' de Şekil-3' de verilmiştir.

Ölçekte yer alan aralıklar eşit olduğu için aralık kat sayısı; $(5-1)/5=0.80$ ' dir. Buna göre de seçenklere ait sınırlar aşağıdaki gibi belirlenmiştir;

<u>Secenek</u>	<u>Sınırı</u>
Hiçbir zaman	(1) $1.00 \leq \bar{X} < 1.80$
Nadiren	(2) $1.80 \leq \bar{X} < 2.60$
Bazen	(3) $2.60 \leq \bar{X} < 3.40$
Genellikle	(4) $3.40 \leq \bar{X} < 4.20$
Her zaman	(5) $4.20 \leq \bar{X} < 5.00$

Tablo - 2: Performans Görevlerine Yönelik Genel Veli Tutumlarının N, %, \bar{X} ve S Değerleri

Velilerin Görüşleri	Genel			
	N	%	\bar{X}	S
1. Fen ve teknoloji dersinde hazırladığı performans görevleri çocuğumun sosyal gelişimine katkı sağlıyor.	627	100	3.955	1.034
2. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevleri çocuğumun ilgi alanlarına uygundur.	627	100	3.694	1.119
3. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili sorunları doğrudan çözümlenmektense, çözümünü kendinin bulmasına yardımcı olurum.	623	99.4	3.937	1.060
4. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmaktansa yönlendirmeyi tercih ederim	618	98.6	3.827	1.244
5. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken aşamaları kontrol ederim.	621	99	3.813	1.133
6. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinde bitirdiği her aşamadan sonra sözel övgüler kullanırım.	620	98.9	3.744	1.173
7. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmasına yardımcı olurum.	623	99.4	3.496	1.189
8. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi için gereken araştırmaları ben yaparım.	621	99	2.15	1.152
9. Performans görevlerinin gereksiz olduğuna inanıyorum.	619	98.7	2.028	1.296
10. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans göreviyle ilgili kafama takılan bir konu olursa öğretmenini aramaktan çekinmem.	623	99.4	2.989	1.467
11. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili çalışmalarını nasıl yönlendirip olumlu etkileyeceğim konusunda farklı kaynaklardan bilgi almaya çalışırım.	626	99.8	3.529	1.207
12. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinin kendisi için önemli olduğunu anlatırım.	619	98.7	4.049	1.095
13. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili öğretmeniyle iletişim kurarım.	623	99.4	2.615	1.34
14. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken hangi kaynaklardan yararlanacağı konusunda yardımcı olurum.	627	100	3.794	1.141
15. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini önceden yapması konusunda sürekli uyarıda bulunurum.	625	99.7	4.083	1.187
16. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini zamanında bitirmediği takdirde doğacak sorunlar hakkında bilgi veririm.	625	99.7	4.067	1.12
17. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini rahat yapması için uygun ortamlar, araç-gereçler ve kaynaklar hazırlarım.	625	99.7	4.107	1.112
18. Çocuğumun yetiştiremediği performans görevini ben yaparım.	627	100	1.890	1.218

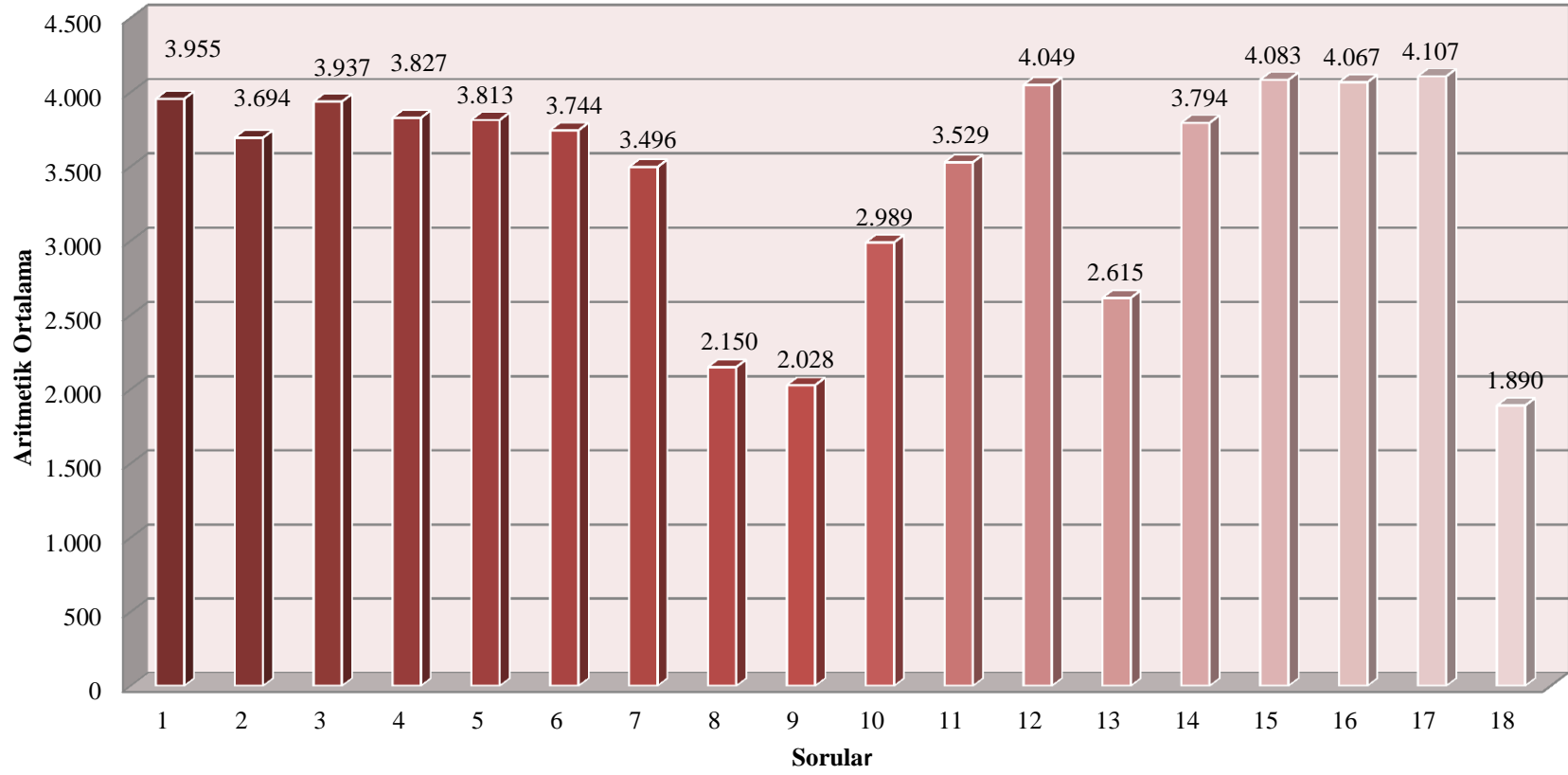
Veli tutum ifadeleri aritmetik ortalamalar açısından genel olarak incelendiğinde; 1. maddedeki “Fen ve teknoloji dersinde hazırladığı performans görevleri çocuğumun sosyal gelişimine katkı sağlıyor.” ifadesine ($\bar{X}=3.955$); 2. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevleri çocuğumun ilgi alanlarına uygundur.” ifadesine ($\bar{X}=3.694$); 3. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili sorunları doğrudan çözümlenmektense, çözümünü kendinin bulmasına yardımcı olurum.” ifadesine ($\bar{X}=3.937$); 4. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmaktansa yönlendirmeyi tercih ederim.” ifadesine ($\bar{X}=3.827$); 5. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken aşamaları kontrol ederim.” ifadesine ($\bar{X}=3.813$); 6. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinde bitirdiği her aşamadan sonra sözel övgüler kullanırım.” ifadesine ($\bar{X}=3.744$); 7. maddedeki “ Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmasına yardımcı olurum. ” ifadesine ($\bar{X}=3.496$); 11. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili çalışmalarını nasıl yönlendirip olumlu etkileyeceğim konusunda farklı kaynaklardan bilgi almaya çalışırım.” ifadesine ($\bar{X}=3.529$); 12. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinin kendisi için önemli olduğunu anlatırım.” ifadesine ($\bar{X}=4.049$); 14. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken hangi kaynaklardan yararlanacağı konusunda yardımcı olurum.” ifadesine ($\bar{X}=3.794$); 15. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini önceden yapması konusunda sürekli uyarıda bulunurum.” ifadesine ($\bar{X}=4.083$); 16. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini zamanında bitirmediği takdirde doğacak sorunlar hakkında bilgi veririm.” ifadesine ($\bar{X}=4.067$); 17. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini rahat yapması için uygun ortamlar, araç-gereçler ve kaynaklar hazırlarım.” ifadesine ($\bar{X}=4.107$) “genellikle” şeklinde görüşlerini belirtmişlerdir.

10. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans göreviyle ilgili kafama takılan bir konu olursa öğretmenini aramaktan çekinmem.” ifadesine ($\bar{X}=2.989$); 13. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili öğretmeniyle iletişim kurarım.” ifadesine ($\bar{X}=2.615$) “bazen” şeklinde görüşlerini belirtmişlerdir.

8. maddedeki “Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi için gereken araştırmaları ben yaparım.” ifadesine ($\bar{X}=2.15$); 9. maddedeki “Performans görevlerinin gereksiz olduğuna inanıyorum.” ifadesine ($\bar{X}=2.028$); 18. maddedeki “Çocuğumun yetiştiremediği performans görevini ben yaparım.” ifadesine ($\bar{X}=1.89$) “nadiren” şeklinde görüşlerini belirtmişlerdir.

Velilerin performans görevlerine karşı çoğunluğunun olumlu bir tutum içinde olduklarını genellikle ifadesiyle ortaya koymaktadırlar. Bu durum velilerin fen ve teknoloji dersi performans görevlerine bakış açısına göre; Veliler performans görevini doğrudan kendileri yapmaktansa çocuklarını yönlendirmeyi, kontrol etmeyi, gerektiğinde yardımcı olmayı ve farklı araç- gereçler ve kaynaklar sağlayarak uygun ortamlar hazırlamayı tercih etmektedirler. Performans görevini yerine getirirken her aşamada sözel övgülerle destekleme, zamanında tamamlaması için motivasyon sağlamada velilerin bu süreçte takındıkları olumlu tutumların birer göstergesidir. Ayrıca veliler performans görevlerinin çocuklarının ilgi alanlarına uygun olduğu ve sosyal gelişimine katkı sağladığını düşünmektedirler.

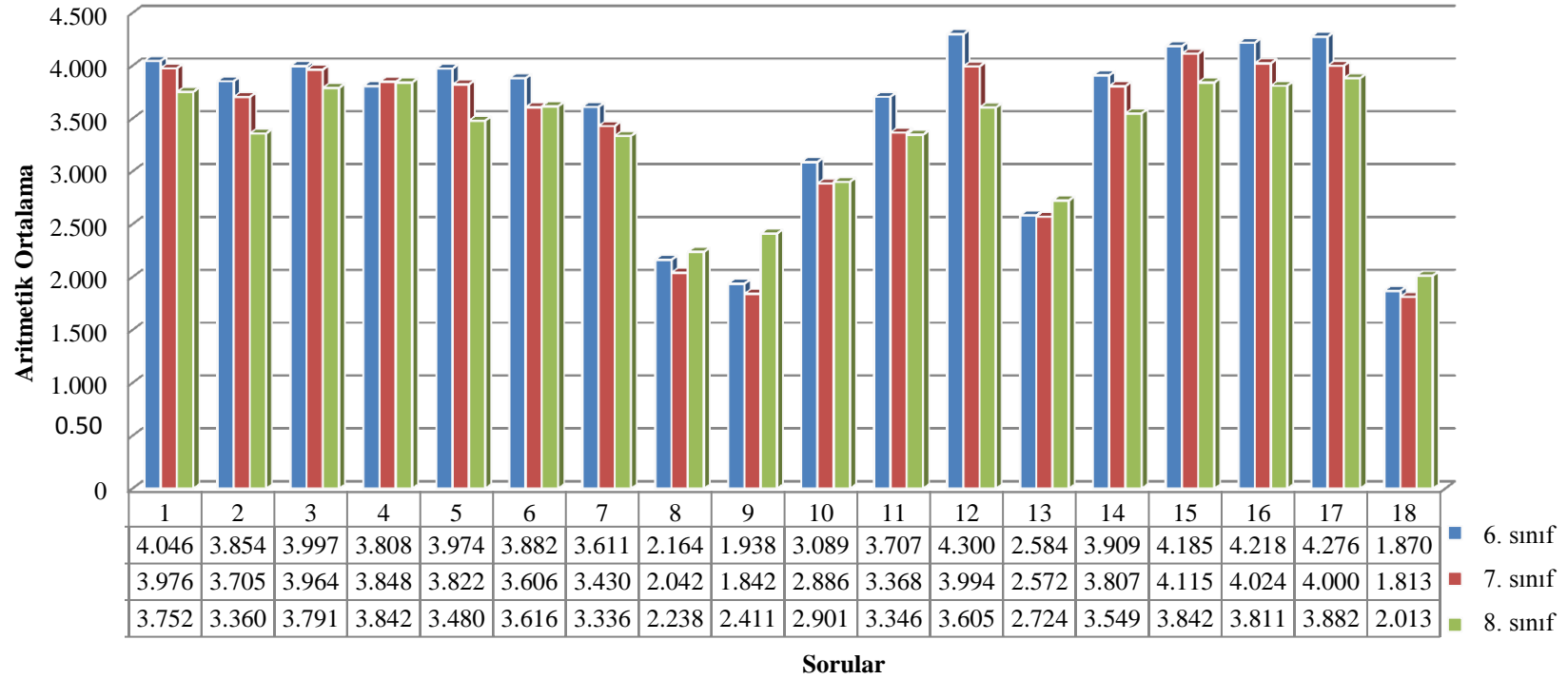
Şekil - 2: Performans Görevlerine Yönelik Genel Veli Tutumları

Tablo - 3: Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre N, \bar{X} ve S Değerleri

Velilerin Görüşleri	6. Sınıf Velileri			7.Sınıf Velileri			8.Sınıf Velileri		
	N	\bar{X}	S	N	\bar{X}	S	N	\bar{X}	S
1. Fen ve teknoloji dersinde hazırladığı performans görevleri çocuğumun sosyal gelişimine katkı sağlıyor.	308	4.046	0.974	166	3.976	1.095	153	3.752	1.059
2. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevleri çocuğumun ilgi alanlarına uygundur.	308	3.854	1.025	166	3.705	1.192	153	3.36	1.151
3. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili sorunları doğrudan çözümlenemese, çözümünü kendinin bulmasına yardımcı olurum.	305	3.997	1.028	165	3.964	0.981	153	3.791	1.19
4. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmaktansa yönlendirmeyi tercih ederim	302	3.808	1.243	164	3.848	1.241	152	3.842	1.256
5. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken aşamaları kontrol ederim.	306	3.974	1.065	163	3.822	1.094	152	3.48	1.239
6. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinde bitirdiği her aşamadan sonra sözel övgüler kullanırım.	304	3.882	1.102	165	3.606	1.228	151	3.616	1.227
7. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmasına yardımcı olurum.	306	3.611	1.16	165	3.43	1.17	152	3.336	1.25
8. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi için gereken araştırmaları ben yaparım.	305	2.164	1.135	165	2.042	1.139	151	2.238	1.198
9. Performans görevlerinin gereksiz olduğuna inanıyorum.	304	1.938	1.258	164	1.842	1.3	151	2.411	1.298
10. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans göreviyle ilgili kafama takılan bir konu olursa öğretmenini aramaktan çekinmem.	305	3.089	1.49	166	2.886	1.495	152	2.901	1.385
11. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili çalışmalarını nasıl yönlendirip olumlu etkileyeceğim konusunda farklı kaynaklardan bilgi almaya çalışırım.	307	3.707	1.148	166	3.368	1.318	153	3.346	1.149
12. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinin kendisi için önemli olduğunu anlatırım.	303	4.3	0.945	164	3.994	1.082	152	3.605	1.235
13. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili öğretmeniyle iletişim kurarım.	305	2.584	1.333	166	2.572	1.381	152	2.724	1.313
14. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken hangi kaynaklardan yararlanacağı konusunda yardımcı olurum.	308	3.909	1.129	166	3.807	1.133	153	3.549	1.141
15. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini önceden yapması konusunda sürekli uyarıda bulunurum.	308	4.185	1.142	165	4.115	1.171	152	3.842	1.267
16. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini zamanında bitirmediği takdirde doğacak sorunlar hakkında bilgi veririm.	307	4.218	1.03	165	4.024	1.07	153	3.811	1.291
17. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini rahat yapması için uygun ortamlar, araç-gereçler ve kaynaklar hazırlarım.	308	4.276	0.988	164	4	1.203	153	3.882	1.197
18. Çocuğumun yetiştiremediği performans görevini ben yaparım.	308	1.87	1.212	166	1.813	1.199	153	2.013	1.251

Şekil 3: Velilerin Performans Görevlerine Yönelik Veli tutum Ölçeğinden Aldıkları Puanların Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre Karşılaştırılması

4.2. Bazı Kişisel Özelliklere Göre İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen Ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumları

Araştırmanın ikinci alt probleminde İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki öğrenci velilerinin performans görevlerine yönelik tutumları, onların bazı kişisel özelliklerine göre farklılık göstermekte midir? sorusu sorulmuştu. Bu soruya cevap aranırken velilerin tutumları; cinsiyet, yaş, sosyoekonomik durum, eğitim durumları, çocuklarının cinsiyetine, çocuklarının okudukları sınıf durumu gibi değişkenlere göre karşılaştırılmış, ayrı ayrı analiz edilerek, tablolaştırılmış, grafiklendirilmiş ve yorumlanmıştır.

4.2.1. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Velilerin Cinsiyetlerine Göre Karşılaştırılması

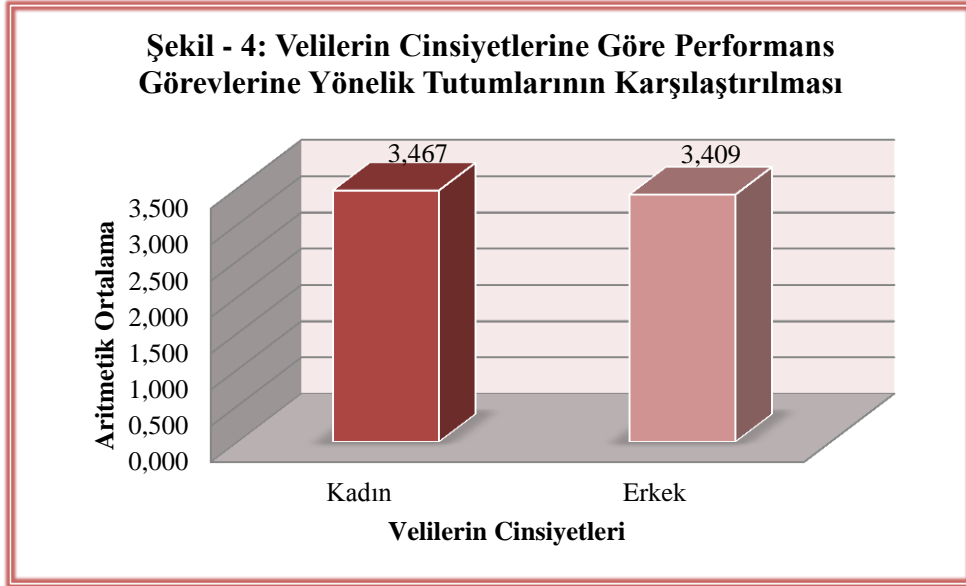
Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının cinsiyete göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan t-testi sonuçları Tablo - 4' de, velilerin cinsiyetlerine göre performans görevlerine yönelik tutumlarının karşılaştırılması grafiği' de Şekil - 4' de verilmiştir.

Tablo - 4: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Cinsiyetlerine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Bağımsız t-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	\bar{X}	S	sd	t	p	Anlamlı Fark
Kadın	252	3,467	0,551	625	1,243	0,214	-
Erkek	375	3,409	0,579				

Tablo - 4 incelendiğinde, araştırmaya katılan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları ve cinsiyetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma bulunamamıştır ($p=0.214$ $p>0.05$). Kadınların performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.467, erkeklerin performans görevlerine

ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları ise 3.409'dur. Hesaplanan t-testi puanı ise 1.243 olarak saptanmıştır.

4.2.2 İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Yaşlarına Göre Karşılaştırılması

Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan betimsel istatistik ve ANOVA sonuçları Tablo - 5 ve Tablo - 6' da , velilerin yaşlarına göre performans görevlerine yönelik tutumlarının karşılaştırılması Şekil - 5' de gösterilmiştir. Veliler yaşları açısından; (1) 30-40 yaş, (2) 41-50 yaş ve (3) 51 yaş ve üstü olmak üzere üç gruba ayrılmıştır.

Tablo - 5: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Yaş Değişkenine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları

Yaş	N	\bar{X}	S	Minimum	Maksimum
30-40	344	3,477	0,577	1,00	5,00
41-50	229	3,399	0,527	2,06	4,78
51 ve üstü	54	3,286	0,658	1,94	4,33
Toplam	627	3,432	0,569	1,00	5,00

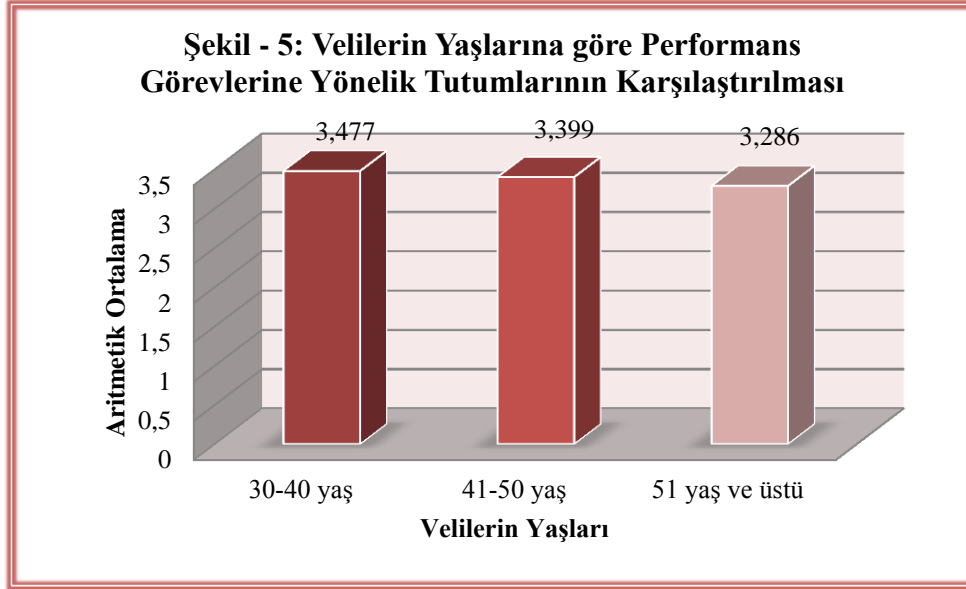
Tablo - 5 incelendiğinde, 30-40 yaş arası velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.477, 41-50 yaş arası velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.399, 51 yaş ve üstü velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları ise 3,286'dır.

Tablo - 6: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Yaş Değişkenine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	2,110	2	1,055	3,285	0,038*	3-1
Gruplar içi	200,379	624	0,321			
Toplam	202,489	626				

Tablo - 6 incelendiğinde, velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının yaş değişkenine göre istatistiksel olarak farklılaştığı görülmektedir, $F(2,624)=3.285$, $p=0.038$ $p<0.05$ 'dir. Başka bir deyişle velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları yaşa göre anlamlı şekilde değişmektedir. Anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu anlamak için Post Hoc Testi yapılmıştır. Buna göre; **(1) 30-40 yaş**

arasındaki velilerin performans görevlerine yönelik tutumlarının (3) 51 yaş ve üstü'ndeki velilere göre daha olumlu olduğu görülmüştür.

4.2.3. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Sosyoekonomik Durumlarına Göre Karşılaştırılması

Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının ailenin sosyoekonomik durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan betimsel istatistik ve ANOVA sonuçları Tablo - 7 ve Tablo - 8' de , velilerin sosyoekonomik durumlarına göre performans görevlerine yönelik tutumlarının karşılaştırılması grafiği de Şekil - 6' de gösterilmiştir.

Tablo – 7: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Ailenin Sosyoekonomik Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları

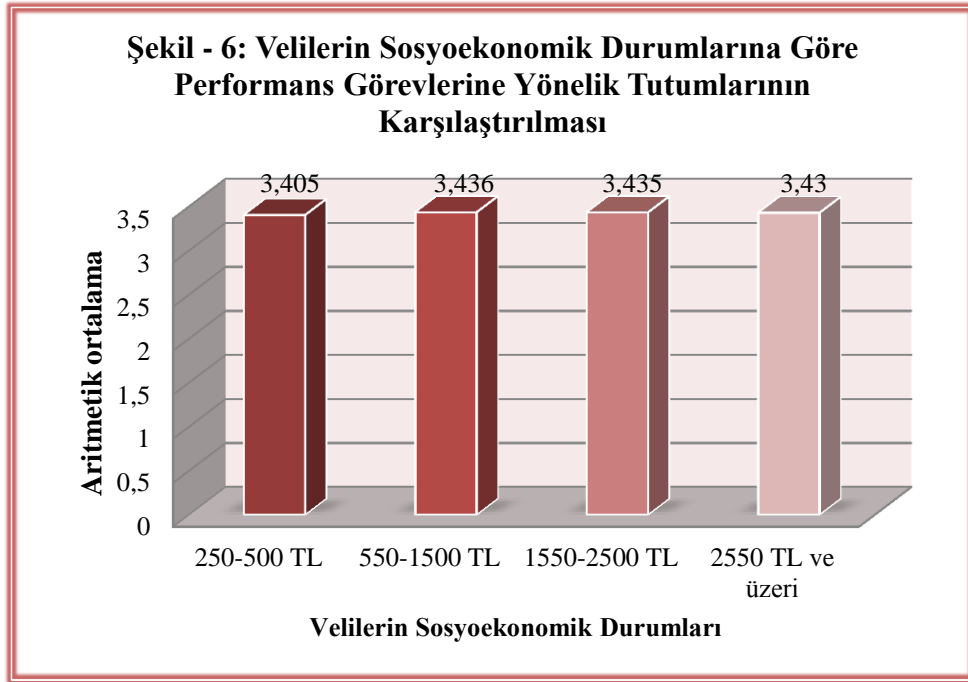
Sosyoekonomik durum	N	\bar{X}	S	Minimum	Maksimum
250-500 TL	43	3,405	0,627	1,61	4,44
550-1500 TL	271	3,436	0,535	2,11	5,00
1550-2500 TL	196	3,435	0,605	1,00	5,00
2550 TL ve üzeri	117	3,430	0,567	1,67	5,00
Toplam	627	3,432	0,569	1,00	5,00

Tablo - 7 incelendiğinde, sosyoekonomik durumu 250-500 TL olan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.405, 550-1500 TL sosyoekonomik duruma sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.436, 1550-2500 TL sosyoekonomik duruma sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.435, 2550 TL ve üzeri sosyoekonomik duruma sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları ise 3.432'dir.

Tablo – 8: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Ailenin Sosyoekonomik Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	P	Anlamlı Fark
Gruplar arası	0,037	3	0,012	0,038	0,990	-
Gruplar içi	202,452	623	0,325			
Toplam	202,489	626				

Tablo - 8 incelendiğinde, velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının ailenin sosyoekonomik durumuna göre istatistiksel olarak farklılaşmadığı görülmektedir, $F(3,623)=0.038$, $p=0.990$ $p>0.05$ 'dir. Başka bir deyişle velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları ailenin sosyoekonomik durumuna göre anlamlı şekilde değişmemektedir.

4.2.4. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Velinin Eğitim Durumuna Göre Karşılaştırılması

Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının velinin eğitim durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan betimsel istatistik ve ANOVA sonuçları Tablo - 9 ve Tablo - 10'da , velilerin eğitim durumlarına göre performans görevlerine yönelik tutumlarının karşılaştırılması grafiği' de Şekil - 7' de gösterilmiştir.

Tablo – 9: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Velinin Eğitim Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları

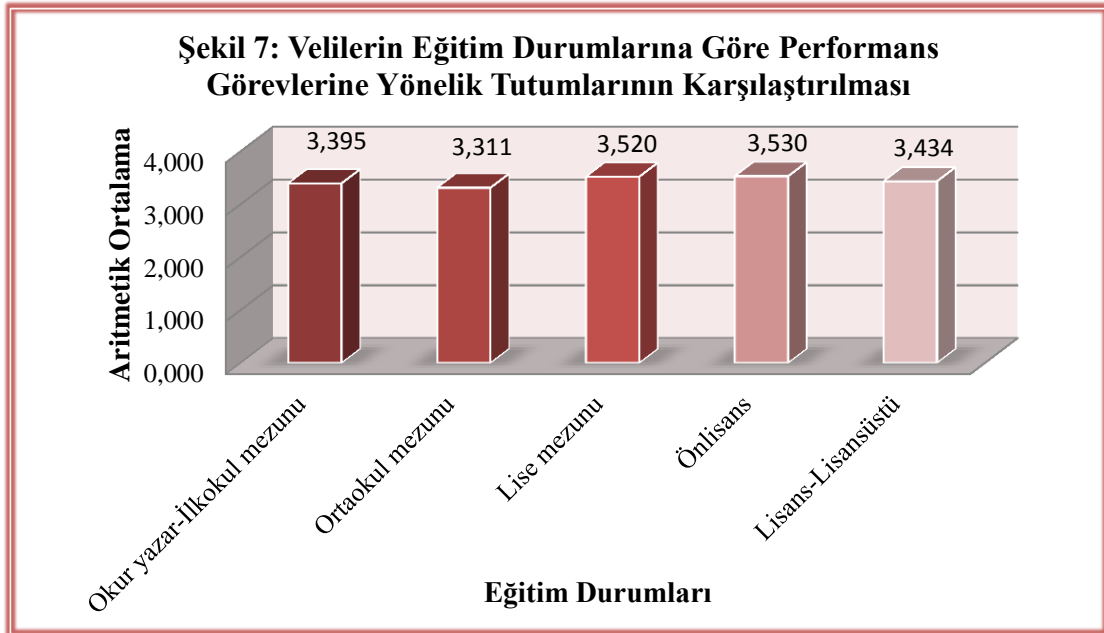
Eğitim Durumu	N	\bar{X}	S	Minimum	Maksimum
Okur yazar-İlkokul mezunu	202	3,395	0,604	2,060	5,000
Ortaokul mezunu	77	3,311	0,623	1,390	4,780
Lise mezunu	133	3,520	0,491	1,940	4,440
Önlisans	51	3,530	0,450	2,440	4,330
Lisans-Lisansüstü	164	3,434	0,580	1,000	5,000
Toplam	627	3,432	0,569	1,000	5,000

Tablo - 9 incelendiğinde; eğitim durumu okur-yazar ve ilkokul mezunu olan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.395, Ortaokul mezunu olan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.311, Lise mezunu olan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.52, Önlisans eğitim durumuna sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.53 ve Lisans-Lisansüstü eğitim durumuna sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları ise 3.434'dür.

Tablo – 10: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Velinin Eğitim Durumuna Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	2,938	4	0,734	2,289	0,059	-
Gruplar içi	199,551	622	0,321			
Toplam	202,489	626				

Tablo - 10 incelendiğinde, velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının velinin eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir. $F(4,622)=2.289$, $p=0.059$ $p>0.05$ 'dir. Başka bir deyişle velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları velinin eğitim durumuna göre anlamlı şekilde değişmemektedir.

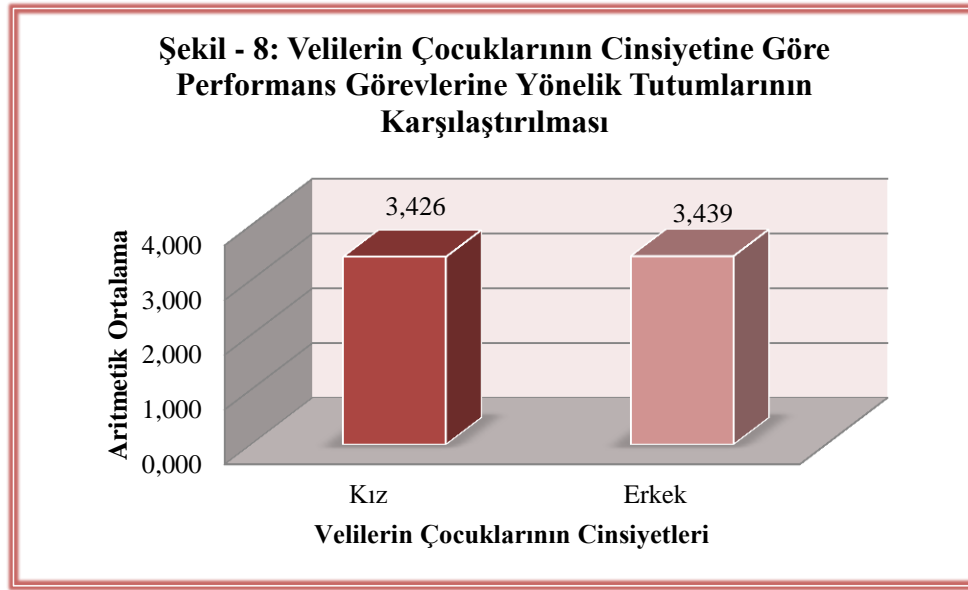
4.2.5. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Çocuğunun Cinsiyetine Göre Karşılaştırılması

Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının çocuğun cinsiyetine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan t-testi sonuçları Tablo- 11’ de, velilerin çocuklarının cinsiyetine göre performans görevlerine yönelik tutumlarının karşılaştırılması grafiği’de Şekil - 8’ de gösterilmiştir.

Tablo - 11: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Çocuğun Cinsiyetine Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Bağımsız t-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	\bar{X}	S	sd	t	p	Anlamlı Fark
Kız	343	3.426	0.564	625	-0.277	0.782	-
Erkek	284	3.439	0.576				

Tablo - 11 incelendiğinde, araştırmaya katılan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları ve çocuklarının cinsiyeti arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma bulunamamıştır, $p=0.782$ $p>0.05$ ’dir. Erkek çocuğa sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.439, kız çocuğa sahip velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları ise 3.426’dür. Hesaplanan T-Testi puanı ise -0.277 olarak bulunmuştur.

4.2.6. İlköğretim 6, 7 Ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen Ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Çocuğun Okuduğu Sınıfa Göre Karşılaştırılması

Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının çocuğun okuduğu sınıfa göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan betimsel istatistik ve ANOVA sonuçları Tablo - 12 ve Tablo -13'de , velilerin çocuklarının okudukları sınıflara göre performans görevlerine yönelik tutumlarının karşılaştırılması grafiği'de Şekil - 9'da gösterilmiştir.

Tablo - 12: Velilerin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarının Çocuğun Okuduğu Sınıfa Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili Betimsel İstatistik Sonuçları

Çocuğun Okuduğu Sınıf	N	\bar{X}	S	Minimum	Maksimum
6. sınıf	308	3,524	0,496	2,060	5,000
7. sınıf	166	3,379	0,559	1,830	4,890
8. sınıf	153	3,306	0,678	1,000	5,000
Toplam	627	3,432	0,569	1,000	5,000

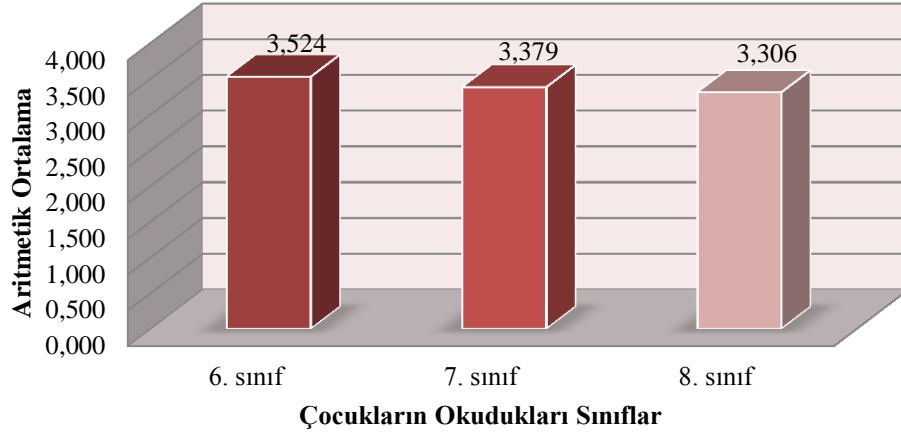
Tablo -12 incelendiğinde, çocuğu 6. Sınıfta okuyan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.524, çocuğu 7. Sınıfta okuyan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları 3.379 ve çocuğu 8. Sınıfta okuyan velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının aritmetik ortalama puanları ise 3.306'dır.

Tablo - 13: Velilerin Performans Ödevlerine İlişkin Tutumlarının Çocuğun Okuduğu Sınıfa Göre Farklılaşma Durumu ile İlgili ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplar arası	5,475	2	2,737	8,670	0,000*	6-8, 6-7
Gruplar içi	197,014	624	0,316			
Toplam	202,489	626				

Tablo - 13 incelendiğinde, velilerin performans görevlerine ilişkin tutumlarının çocuklarının okudukları sınıfa göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir, $F(2,624)=8.102$, $p=0.000$ $p<0.05$ 'dir. Başka bir deyişle velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları çocuklarının okudukları sınıfa göre anlamlı şekilde değişmektedir. Anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu anlamak için Post Hoc Testi yapılmıştır. Buna göre; Çocuğu 6. sınıfta okuyan velilerin ($\bar{X}=3.524$), çocuğu 7. ve 8. sınıfta okuyan velilere göre performans görevlerine ilişkin tutumları daha olumlu olduğu belirlenmiştir.

Şekil - 9: Velilerin Çocuklarının Okudukları Sınıflara Göre Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması

BÖLÜM V

SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

Bu bölümde bulguların sunuluş sırası dikkate alınarak bulgulara ilişkin sonuç, tartışma ve önerilere yer verilmiştir.

5.1. Sonuçlar ve Tartışma

İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki öğrenci velilerinin Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik veli tutumlarının belirlenmesi ve veli tutumların cinsiyet, yaş, sosyoekonomik durum, eğitim durumları, çocuklarının cinsiyeti ve çocuklarının okudukları sınıfları bakımından görüşlerinde anlamlı farklılaşmaya neden olup olmadığının araştırıldığı bu çalışmada elde edilen bulgular ışığında ortaya çıkan sonuçlar alt problemlerdeki sıra gözetilerek sunulmuştur.

5.1.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar ve Tartışma

İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf Fen ve Teknoloji dersi performans görevleriyle ilgili veli tutumları genel olarak nasıl bir dağılım gösterdiği sorusuna cevap aranırken, velilere performans görevleriyle ilgili 18 sorudan oluşan veli tutum ölçeği uygulanmıştır.

Tutum ölçeğinden elde edilen veriler, velilerin performans görevlerine karşı büyük oranda olumlu bir tutum içerisinde olduklarını göstermektedir. Ayrıca, veliler performans görevlerinin çocuklarının sosyal gelişimlerine önemli katkıların olduğunu düşünmektedirler.

Çalışmanın sonuçları, velilerin çocuklarına performans görevleri konusunda yardımcı olmada oldukça olumlu düzeyde davranış ve tutum sergilediklerini ortaya koymaktadır. Veliler performans görevini doğrudan kendileri yapmaktansa çocuklarının doğru sonuçlara ulaşması için yönlendirmeyi, aşamaları kontrol etmeyi, farklı araç - gereçler ve kaynaklar sağlayarak uygun ortamlar hazırlamayı tercih etmektedirler. Performans görevini yerine getirirken her aşamada sözel övgülerle destekleme , zamanında tamamlaması için motivasyon sağlamada velilerin bu süreçte

takındıkları olumlu tutumların birer göstergesidir. Araştırma sonuçları ayrıca velilerin öğretmenlerle işbirliği içerisinde olduklarını ve performans görevlerinin çocuklarının ilgi alanlarına uygun olduğunu göstermiştir. Böylelikle yapılan bu araştırmanın bulguları, velilerin performans görevleri ile ilgili olarak oldukça düzeyli ve bilinçli bir profile sahip olduklarını ortaya koymuştur. Literatürde yapılan araştırma da elde edilen bu bulgularla benzerlik gösteren bazı çalışmalarda mevcuttur. Tüysüz vd.'nin (2010); Uzoğlu vd.'nin (2013) yaptıkları çalışmalar sonucu performans görevlerinin çocukların ilgi alanına uygun olduğu bulgusu ile Tüysüz vd.'nin (2010); Stout (2009) yaptıkları çalışmalara göre, velilerin öğretmenlerle işbirliği içerisinde oldukları bulgusu araştırmanın bulgularını desteklemektedir (Aktaran: Zelyurt, 2011:101).

Tüysüz vd.'nin (2010) yaptıkları çalışmalar sonucu velilerin performans görevlerini doğrudan kendileri yapmaktansa çocuklarına doğru sonuçlara ulaşmada rehberlik yapmayı tercih ettikleri, çözümü bularak hazır bir şekilde sunma ve araştırmaları bizzat yapmak yerine velilerin, aşamaları kontrol etme ve gerekli ortam ve araç-gereçleri hazırlama konusunda destek verdikleri bulguları araştırmanın bulgularıyla örtüşdüğü gibi Şeker'in (2009), performans görevlerini tamamlamada bazı velilerin doğrudan yardım etmeyi tercih ettiklerini ortaya koyan bulgusuyla çelişmektedir. Yine Bayrakci (2007); Güvey (2009); Tüysüz ve diğ.'nin (2010) yaptıkları araştırmalar sonucu performans görevlerinin velilerin çocukların sosyal gelişimine katkı sağladığı bulgusu, Yılmaz ve Benli' nin (2011) yaptıkları çalışmada elde edilen velilerin performans görevlerini çocukların kişisel gelişimleri açısından yararlı buldukları bulgusu ve Akay'ın (2012) araştırmasında elde edilen velilerin performans görevlerini çocukların duyuşsal özelliklerinde olumlu gelişmeler meydana getirdiği bulgusu araştırmanın bulgularıyla örtüşmektedir.

5.1.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar ve Tartışma

İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıftaki öğrenci velilerinin performans görevlerine yönelik tutumları, onların bazı kişisel özelliklerine göre anlamlı farklılık gösterip göstermediğini öğrenmek için veli tutum ölçeğinden elde edilen veriler kullanılmıştır.

5.1.2.1. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Cinsiyetlerine Göre Sonuç ve Tartışma

İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf velilerinin performans görevlerine ilişkin tutumlarında cinsiyet değişkenine bakıldığında tutum ölçeğine katılan velilerin çoğunluğunun erkek olduğu görülmüştür. Fakat velilerin performans görevleri hakkındaki tutumları cinsiyetlerine göre herhangi bir farklılık göstermemektedir. Bu sonuca göre; anne ve babanın işbirliği yaparak çocuklarının gelişimine katkı sağladığını söyleyebiliriz. Bu bulgu literatürde; Güney'in (2010) “ İlköğretim 4 - 5. Sınıflarda Verilen Proje ve Performans Ödevleriyle İlgili Öğretmen ve Veli Görüşleri ” adlı araştırmasında, velilerin proje ve performans ödevleri hakkındaki görüşleri cinsiyet değişkenlerine göre herhangi bir farklılık göstermeyip çocukların gelişiminde proje ve performans ödevlerini desteklediği ve yardımcı olmaya çalıştıkları bulgusuyla örtüşmektedir. Yine Şeker'in (2009) araştırmasında ki ailenin katılım düzeyinin cinsiyetlerine göre değişmediği bulgusu araştırmanın bulgusunu da desteklemektedir.

5.1.2.2. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Yaşlarına Göre Sonuç ve Tartışma

Velilerinin performans görevlerine ilişkin tutumlarında yaş değişkenine göre bakıldığında anlamlı bir farklılaşma olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre; 30-40 yaş arasındaki velilerin performans görevini destekleme de daha olumlu tutuma sahip olduklarını söyleyebiliriz. Bu yaş grubundaki velilerin çocuklarıyla daha ilgili oldukları ve performans görevlerini desteklediklerini ifade edebiliriz. Bu bulgu literatürde, Güney'in (2010) araştırmasındaki, velilerin proje ve performans ödevleri hakkındaki görüşleri yaş değişkenlerine göre incelendiğinde önemli bir farklılığın görülmediği bulgusuyla çelişmektedir.

5.1.2.3. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Sosyoekonomik Duruma Göre Sonuç ve Tartışma

Velilerin performans görevlerine ilişkin tutumları sosyoekonomik duruma göre incelendiğinde, anlamlı bir farklılaşma olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre; ailelerin bütçelerine göre çocuklarına gerekli imkanları sağlayarak performans görevlerini yapmalarını desteklediklerini söyleyebiliriz. Bu bulgu literatürde; Güney'in (2010) araştırmasında elde etmiş olduğu; sosyoekonomik durum değişkenine göre görüşler incelendiğinde, velilerin proje ve performans ödevleri için bu durumun farklılık yaratmadığı görülmüş olup aileler bütçelerine göre materyal seçip, ödevleri hazırlamaya gayret gösterdikleri sonucuyla desteklenmektedir.

Keith ve diğerleri'nin (1993) sosyoekonomik düzeyi yüksek ana-babaların çocuklarının eğitim-öğretimlerine sosyoekonomik düzeyi daha düşük olan ana babalardan daha çok katıldıklarını bulmuşlardır (Aktaran: Kotaman, 2008:139). Şeker'in (2009) araştırmasında eğitim-öğretim sürecine ailenin katılım düzeyi ile sosyoekonomik düzeyi arasında anlamlı bir farklılaşmanın olduğu ifade edilmiştir. Bu sonuçlar da araştırmanın sonucuyla çelişmektedir.

5.1.2.4. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Eğitim Durumuna Göre Sonuç ve Tartışma

Velilerin eğitim durumlarına göre performans görevleri hakkındaki tutumları incelendiğinde, tutumlar arasında anlamlı bir farklılaşma olmadığı görülmüştür. Bu sonuca göre; düşük, orta ve yüksek eğitim düzeyine sahip tüm velilerin çocuklarının performans görevlerine yönelik olumlu tutum sergilediklerini söyleyebiliriz. Bu da bize ailelerin performans görevleri hakkında bilinçli olduklarını ve bilinçli anne ve babaların çocuklarını daha iyi yönlendireceğini göstermektedir. Bu bulgu literatürde, Güney'in (2010) yaptığı çalışma sonucunda elde ettiği velilerin eğitim durumu değişkenine göre görüşleri arasında anlamlı bir farklılığın görülmediği bulgusuyla örtüşmektedir. Ayrıca; Balli, Demo, ve Wedman (1998) değişik eğitim düzeylerine

sahip ana babaların çocuklarının eğitim-öğretimlerine katılma oranları arasında bir farklılık bulamamışlardır. Xu ve Corno, (2003) ana-baba katılımının; öğrencilerin ödev tamamlamaya ilişkin kendini-yönetebilme becerilerine olan etkisini araştırmışlardır. Sonuçta ana-babaların eğitim seviyelerinin, çocuklarının ödev performanslarında farklılık yaratan bir etken olmadığını ortaya koymuşlardır. Bu sonuçlar da araştırmanın sonucuyla örtüşmektedir (Aktaran: Kotaman, 2008: 139). Ayrıca; Şeker' in (2009) araştırmasında; ailenin eğitim-öğretim sürecine katılım düzeyi ile eğitim durumu arasında anlamlı bir farklılık olmadığı bulgusuna ulaşılmıştır. Yine Tüysüz, Karakuyu ve Tatar'ın (2010) araştırmalarının sonucunda elde ettikleri, velilerin performans görevleri hakkındaki tutumlarının onların eğitim düzeyleri bakımında herhangi bir farklılık göstermediği bulgusu da araştırmanın bulgusuyla örtüşmektedir.

5.1.2.5. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Çocuklarının Cinsiyetine Göre Sonuç ve Tartışma

Velilerin çocuklarının kız ya da erkek olması, performans görevleri hakkındaki tutumlarında herhangi bir farklılığa neden olmamıştır. Bu sonuç da bize eğitim gören çocukların ailelerinin cinsiyet ayrımı yapmadan çocuklarına performans görevlerinde gerekli ilgiyi göstererek desteklediklerini göstermektedir. Bu bulgu literatürde, Güney'in (2010) yaptığı çalışma sonucunda elde ettiği velilerin çocuklarının cinsiyetlerine göre görüşlerinde bir değişikliğe sebep olmamıştır bulgusuyla desteklenmektedir.

5.1.2.6. İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Çocuklarının Okuduğu Sınıfa Göre Sonuç ve Tartışma

Velilerin çocuklarının okuduğu sınıfa göre performans görevleri hakkındaki tutumları incelendiğinde, tutumlar arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu görülmüştür. Çocuğu 6. sınıfta okuyan velilerin, çocuğu 7. ve 8. sınıfta okuyan velilere göre performans görevlerine ilişkin tutumlarının daha olumlu olduğu

belirlenmiştir. Anlamlı farklılaşmanın; 7. ve 8. sınıfta yapılan seviye belirleme sınavlarının , 6. sınıfta yapılan seviye belirleme sınavına göre başarıyı etkileme yüzdesinin daha yüksek olması nedeniyle çocuğu 7. ve 8. sınıfta okuyan velilerin sınavları, performans görevlerine göre daha çok önemsemesinden kaynaklanabileceğini ifade edebiliriz. Bu bulgu literatürde, Güney'in (2010) yaptığı çalışma sonucunda elde ettiği velilerin proje ve performans ödevleri hakkındaki görüşlerinin çocuklarının okudukları sınıflarının önemli bir değişken olmadığı bulgusuyla çelişmektedir. Yine Lee (1994), Eccles ve Harold (1996) ve Simon (2000) gibi çeşitli araştırmacılar ilkokuldan, orta okula ve orta okuldan liseye doğru ana-babaların çocuklarının eğitim-öğretimlerine katılma oranlarının düştüğünü belirlemişlerdir. Bu durumda öğrencinin bulunduğu eğitim kademesinin ana-baba katılımını etkilediği görülmektedir (Aktaran: Kotaman, 2008:143). Smith-Hill (2007)' in araştırmasının sonunda velilerin lise ve yüksek eğitim kurumlarına göre ilköğretimde daha yüksek katılım gösterdikleri ve aile katılımının öğrencinin başarısını arttırmada etkili olduğu ortaya çıkarılmıştır. Bu araştırmaların sonuçları da araştırmanın bulgusunu desteklemektedir (Zelyurt, 2011:100).

5.2. ÖNERİLER

Bu araştırmadan elde edilen bulgular ışığında araştırmacılara, öğretmenlere ve bu konuda çalışma yapacak bilim insanlarına şu önerilerde bulunulabilir.

- Öğrencilere derslerde verilen performans görevlerine yönelik veli tutumlarının; cinsiyet, yaş, sosyoekonomik durum, eğitim durumları, çocuklarının cinsiyetleri ve okudukları sınıflar bakımından tutumlarının incelendiği araştırmaların sayısı ülkemizde oldukça az bu konularda yeni araştırmaların yapılması sürdürülmelidir.

- Performans görevleriyle ilgili araştırmalar farklı bölgelerde ve değişik araştırma yöntem ve tekniklerle araştırılmalıdır.

- Bu araştırmada velilerin fen ve teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik tutumlarının belirlenmesi için 18 maddeden oluşan veli tutum

ölçeği kullanılmıştır. Daha sonra bu amaçla yapılacak araştırmalarda farklı anketler geliştirilip kullanılabilir.

- İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf velilerin seviye belirleme sınavı yanında performans görevini önemsiz görmemesi için; çocuklarının yaptıkları performans görevleriyle yarışmalara katılmaları sağlanmalı ve bu yarışmalardan da aldıkları dereceler seviye belirleme sınavlarına girdikleri zaman başarı puanlarına ek puan olarak yansıtılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Acar, Özlem. (2012). *İlköğretim İkinci Kademe Türkçe Öğretiminde Proje ve Performans Görevlerinin İşlevselliği İle İlgili Bir Araştırma (Kars İli Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Erzincan.
- Akay, Yasin. (2012). *Aile Katılımlı Performans Görevlerinin İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Dersi Erişi ve Tutumlarına Etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Akbudak, Yasemin. (2005). *İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Fen Bilgisi Dersine ve Öğretimine İlişkin Tutumları Ve Önerileri*, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Alkan, Akın. (2006). *İlköğretim Öğrencilerinin Fen Bilgisine Karşı Tutumları*, Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Altınok, Hülya. (2004). Öğretmenlerinin Fen Öğretimine Yönelik Tutumlarına İlişkin Öğrenci Algıları Ve Öğrencilerin Fen Bilgisi Dersine Yönelik Tutum Ve Güdüleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 1-8.
- Arslan, Zekeriya. (2009). *İlköğretim II. Kademe Türkçe Dersi Performans Görevlerinin Değerlendirilmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Aydoslu, Ulviye. (2005). *Öğretmen Adaylarının Yabancı Dil Olarak İngilizce Dersine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi (B.E.F. Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.

Babadoğan, Cem. *Ev Ödevlerinin Eğitim Programı İçerisindeki Yeri*.
<http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/40/508/6230.pdf>, Erişim Tarihi:
 16.07.2013.

Balcı, Ali. (2001). *Etkili Okul ve Okul Geliştirme*. Ankara: Pegem Yayınları.

Başaran, İbrahim Ethem. (1978). *Eğitime Giriş* (3. Baskı). Ankara: Bimaş Matbaacılık.

Bayrakci, Öztürk. (2007). *İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersindeki Araştırma Ödevlerinin (Etkinlik, Performans ve Proje) Öğrencilerin Sosyalleşmesine Katkısı*, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adapazarı.

Benli, Esra ve Sarıkaya, Mustafa. (2013). Fen Ve Teknoloji Dersinde Verilen Ödevlere Yönelik İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Sınıf Düzeyleri Ve Cinsiyete Göre Görüşlerinin Değerlendirilmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21 (2), 489-502.

Bıçak, B., Karaca, E., Yurdabakan, İ., Çetin, B., Nartgün, Z., Gömleksiz, M. (2008). *Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme* (1. Basım). Ankara: Nobel Yayın.

Bıkmaz, Fatma H. (2001). İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Fen Bilgisi Dersindeki Başarılarını Etkileyen Faktörler, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Bilen, Kadir. (2011). Bilim ve Sanat Merkezlerine Devam Eden Üstün Yetenekli Öğrencilerin Fen Tutumlarının İncelenmesi (Denizli BİLSEM Örneği). *Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi*, 2(4), 43-54.

Bilgin, İbrahim, Karaduman, Azade. (2005). *İşbirlikli Öğrenmenin 8. Sınıf Öğrencilerinin Fen Dersine Karşı Tutumlarının İncelenmesi*.
<http://ilkogretim-online.org.tr>, Erişim Tarihi:06.09.2013

- Büyüköztürk, Şener. (2007). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*.(8. Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Cüceloğlu, Doğan. (1994). *İnsan ve Davranışı* (5. Baskı). İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Çamlıbel Çakmak, Özlem. (2006). *Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Fen Öğretimine Yönelik Tutumları İle Bazı Fen Kavramlarını Anlama Düzeyleri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Çepni, Salih. (2007). *Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş* (3. Baskı). Trabzon: Celepler Matbaacılık.
- Çepni, S., Bayrakçeken, S., Yılmaz, A., Yücel, C., Semerci, Ç., Köse, E. Sezgin, F., Demircioğlu, G., Gündoğdu, K. (2007). *Ölçme ve Değerlendirme* (1.Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Çetin, Mehmet Oğuzhan. (2009). *Öğrencilerin Çoktan Seçmeli, Yazılı Yoklama Ve Performans Görevleri İle Ölçülen Fen Ve Teknoloji Dersi Başarıları Ve Öğrencilerin Performans Görevlerine İlişkin Görüşleri*, Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Bolu.
- Demirel, Özcan. (1997). *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme* (1.Baskı). Ankara: Usem Yayınları.
- Dökmen, Üstün. (1996), *İletişim Çatışmaları ve Empati*, İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Göksel, Hamdi Çağlar. (2012). *İlköğretim Fen ve Teknoloji İle Sosyal Bilgiler Dersi Öğretmenlerinin Performans Değerlendirmeye İlişkin Görüşlerinin Belirlenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Güney, Zülfü. (2010). *İlköğretim 4 - 5.Sınıflarda Verilen Proje ve Performans Ödevleriyle İlgili Öğretmen ve Veli Görüşleri*, Yüksek Lisans Tezi, PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Gürel, Nurhayat. (2012). *Performans Görevlerinin Öğrencilerin Matematik Başarısına ve Tutumuna Etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Mehmet Akif Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Burdur.
- Güvey, Emel. (2009). *İlköğretim 1-5. Sınıf Öğretim Programlarında Yer Alan Proje ve Performans Görevlerine İlişkin Öğretmen ve Veli Görüşleri*, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- Kaptan, Saim. (1981). *Bilimsel Araştırma Teknikleri ve İstatistik Teknikleri*. Ankara: Bilim Yayınları.
- Kağıtçıbaşı, Çiğdem. (1977). *İnsan ve İnsanlar* (2. Baskı). İstanbul: Duran Ofset Matbacılık.
- Kan, Adnan. (2007). Performans Değerlendirme Sürecine Katkıları Açısından Yeni Program Anlayışlı İçerisinde Kullanılabilecek Bir Değerlendirme Yaklaşımı Rubrik Puanlama Yönergeleri. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 7 (1), 129-152.
- Karasar, Niyazi. (1994). *Bilimsel Araştırma Yöntemi* (5. Baskı). Ankara.
- Kırılmazkaya, G., Keçeci, G., Zengin, F. (2011). İlköğretim Öğrencilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Performans Görevlerini Hazırlarken Kullandıkları Bilgi İletişim Teknolojilerinin Tespiti, 6th International Advanced Technologies Symposium (IATS'11).
- Kotaman, Hüseyin. (2008). Türk Ana Babalarının Çocuklarının Eğitim Öğretimlerine Katılım Düzeyleri. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, XXI (1), 135-149.

- Köklü, N., Büyüköztürk, Ş. ve Bökeoğlu, Ö. Ç. (2007). *Sosyal Bilimler İçin İstatistik*. (2. Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Kumandaş, Hatice. (2008). *İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Performans Görevlerine İlişkin Tutumlarını Etkileyen Faktörler*, Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kurtuldu, Bülent Selim. (2010). *Okulöncesi Eğitiminde Okul Aile İlişkilerinde Yaşanan Sorunların Öğretmen Ve Veli Görüşlerine Dayalı Olarak Değerlendirilmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Külçe, Cansu. (2005). *İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Fen Bilgisi Dersine Yönelik Tutumları*, Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Kütükte, Zeki. (2010). *İlköğretim Öğretmenlerinin Performans ve Proje Ödevlerine İlişkin Algı Görüş ve Uygulama Durumları*, Yüksek Lisans Tezi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
- Lindenfield, Gael. (1997). *Kendine Güvenen Çocuk Yetiştirme*. (Çeviren: Gülдер Tümer). Ankara: HYB Yayıncılık.
- Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Genel Müdürlüğü, 10.01.2008 gün ve 320/443 sayılı genelge.
- Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Genel Müdürlüğü, 16.04.2009 gün ve 2009/37 nolu genelge.
- MEB (2006). *İlköğretim Fen Ve Teknoloji Dersi (6, 7 Ve 8. Sınıflar) Öğretim Programı*, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Morgan, Clifford T. (1981). *Psikolojiye Giriş Ders Kitabı*. (Aydın, Orhan vd.). Ankara: Meteksan Baskı.

- Nazik, Hamil. (2000). *İnsan İlişkileri* (1. Baskı). İstanbul: YA-PA.
- Oğuz, Özlem. (2008). *Matematik Dersi Performans Görevlerine İlişkin Öğretmen Görüşleri*, Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Özgüven, İbrahim E. (1994). *Psikolojik Testler*. Ankara: Yeni Doğu Matbaası.
- Özgüven, İbrahim E. (1998). *Bireyi Tanıma Teknikleri*. Ankara: Sistem Ofset.
- Öztürk, Pınar. (2010). *İlköğretim II. Kademe Türkçe Dersi Performans Görevi Başarı Puanları İle Akademik Başarı ve Derse Yönelik Tutum Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.
- Shephard, L. A. ve Bliem, C. L. (1995). Parents' Thinking About Standardized Tests and Performance Assessments. *Educational Researcher*. 24, 25-32.
- Şeker, Meltem. (2009). *İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Performans Görevlerindeki Başarıları ile Ailelerinin Eğitim-Öğretim Çalışmalarına Katılım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi*, Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Taşpınar, Mehmet. (2004). *Kuramdan Uygulamaya Öğretim İlke ve Yöntemleri*. Ankara: Üniversite Kitabevi.
- Türk Dil Kurumu. (1979). *Türkçe Sözlük* (6. Baskı). Ankara: Maya Matbaacılık.
- Türkeli, Yahya. (2002). İlköğretim Fen Eğitiminde Disiplinler Arası Yaklaşım / Zeka ve Mesleklerle İlişkisi. *V. Ulusal Fen Bilimleri Ve Matematik Eğitimi Kongresi Bildiriler Kitabı Cilt I*. 16-18 Eylül. Ankara: 177-182.
- Tüysüz, Cengiz, Karakuyu, Yunus ve Tatar, Erdal (2010). Fen ve Teknoloji Dersindeki Performans Görevlerine Yönelik Veli Tutumlarının Belirlenmesi. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi (EFMED)*, 4 (1), 108-122.

- Tor, Hacer. (2008). Çocuğun Okul Başarısında Ailenin Rolü. (Editör: Ali Murat Sünbül). *Eğitime Yeni Bakışlar 2*. Konya: Eğitim Akademi Yayınları, 195-204.
- Uzoğlu, M., Öztürk, M., Bülbül, E. ve Küçükaydın, Z. (2013). Fen ve Teknoloji Dersinde Performans Görevinin Öğrencilerin Akademik Başarılarına Etkisinin İncelenmesi. *International Journal of Social Science*, 6 (1), 1496-1509.
- Ülgen, Gülten. (1995). *Eğitim Psikolojisi* (2. Baskı). Ankara: Lazer Ofset Matbaa.
- Yılmaz, Fatih. (2005). *İlköğretimde Bilimsel Tutum Ve Davranış Kazandırmada Fen Bilgisi Dersinin Etkililiğine İlişkin Öğretmen Görüşleri*, Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Yılmaz, Muammer ve Benli, Nurtaç. (2011). İlköğretim I. Kademedeki Verilen Performans Görevlerinin Veli Görüşleri Açısından Değerlendirilmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8 (16), 287-302.
- Yuladı, Cahit ve Doğan, Salih. (2009). Fen ve Teknoloji Dersinde Öğrencilerin Ev Ödevi Performansını Arttırmaya Yönelik Bir Eylem Araştırması. *Çankaya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi*, 12.
- Yücel, Ayhan. (2008). *İlköğretim 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi'nde Verilen Performans Ödevleri Hakkında Öğretmen-Veli - Öğrenci Görüşleri (Konya Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Zelyurt, Hikmet. (2011). *İlköğretim Okullarında Uygulanan Proje ve Performans Görevlerinin Etkililiğinin Değerlendirilmesi (Malatya İli Örneği)*, Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Elazığ.

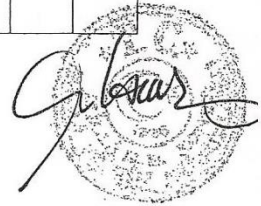
<http://cygm.meb.gov.tr/modulerprogramlar/kursprogramlari/cocukgelisim/moduller/sosyalgelisim.pdf>, Erişim Tarihi: 2011.

<http://notoku.com/tutum-ve-davranis>, Erişim Tarihi:18.08.2011.

EKLER**EK-1: VELİ TUTUM ÖLÇEĞİ****EK-2: ARAŞTIRMA İZİN BELGELERİ**

EK - 1: VELİ TUTUM ÖLÇEĞİ

II- VELİ TUTUM ÖLÇEĞİ	Hiçbirzaman	Nadiren	Bazen	Genellikle	Herzaman
1. Fen ve Teknoloji dersinde hazırladığı performans görevleri çocuğumun sosyal gelişimine katkı sağlıyor.					
2. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevleri çocuğumun ilgi alanlarına uygundur.					
3. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili sorunları doğrudan çözümlenmektense, çözümü kendinin bulmasına yardımcı olurum.					
4. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmaktansa yönlendirmeyi tercih ederim.					
5. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken aşamaları kontrol ederim.					
6. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinde bitirdiği her aşamadan sonra sözel övgüler kullanırım.					
7. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yapmasına yardımcı olurum.					
8. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi için gereken araştırmaları ben yaparım.					
9. Performans görevlerinin gereksiz olduğuna inanıyorum.					
10. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans göreviyle ilgili kafama takılan bir konu olursa öğretmeni aramaktan çekinmem.					
11. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili çalışmalarını nasıl yönlendirip olumlu etkileyeceğim konusunda farklı kaynaklardan bilgi almaya çalışırım.					
12. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevinin kendisi için önemli olduğunu anlatırım.					
13. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevi ile ilgili öğretmeniyle iletişim kurarım.					
14. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini yaparken hangi kaynaklardan yararlanacağı konusunda yardımcı olurum.					
15. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini önceden yapması konusunda sürekli uyarıda bulunurum.					
16. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini zamanında bitirmediği takdirde doğacak sorunlar hakkında bilgi veririm.					
17. Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevini rahat yapması için uygun ortamlar, araç-gereçler ve kaynaklar hazırlarım.					
18. Çocuğumun yetiştiremediği performans görevini ben yaparım.					

EK - 2: ARAŞTIRMA İZİN BELGELERİ

T.C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı

Sayı : B.30.2.KON.0.72.00.00/ - 201
Konu : Suna KAYA'nın
Anket İzni

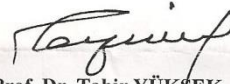
N.E. Üniversitesi
Öğr. İşl. D. Bşk.
15/05/2012 /3196

giden
2012.05.15.3196

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ: 27.04.2012 tarih ve B.30.2.KON.0.43.00.00/310 sayılı yazınız.

Enstitünüz İlköğretim Anabilim Dalı Fen Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans programı öğrencisi Suna KAYA'nın "İlköğretim 6,7 ve 8.Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Verilen Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi" adlı tezi kapsamındaki anket uygulama isteği ile ilgili Konya Valiliği İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nün 11.05.2012 tarih ve B.08.4.MEM.0.42.20.02-605.99/16309 sayılı yazıları ekte gönderilmiştir. Bilgilerinizi rica ederim.

Prof. Dr. Tahir YÜKŞEK
Rektör a.
Rektör Yardımcısı

Ekler:

- Resmi Yazı (1 adet)
- Veli Anket Formu (2 sayfa)
- Okul Listesi (1 sayfa)

T.C.
KONYA VALİLİĞİ
İl Milli Eğitim Müdürlüğü

11 MAYIS 2012

Sayı : B.08.4.MEM.0.42.20.02-605.99/ 16308
Konu : Araştırma izni

ACEL

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİNE
(Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı)

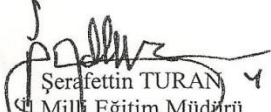
İlgi : 04/05/2012 tarihli ve B.30.2.KON.0.72.00.00/170 sayılı yazı

Üniversiteniz Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Fen Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı yüksek lisans programı öğrencisi Suna KAYA'nın "İlköğretim 6,7 ve 8. Sınıf Öğrenci Velilerinin Fen ve Teknoloji Dersinde Verilen Performans Görevlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi" konulu araştırmasını uygulama talebi incelenmiştir.

Üniversiteniz tarafından kabul edilen ve onaylı bir örneği Müdürlüğümüzde muhafaza edilen araştırmanın, İlimiz ekli listede belirtilen okullardaki öğrenci velilerine uygulanmasında sakınca görülmemektedir.

Araştırmada Müdürlüğümüz tarafından onaylanarak gönderilen nüshalar kullanılacak olup sonucun CD ortamında iki nüsha olarak Müdürlüğümüze gönderilmesi gerekmektedir.

Bilgilerinizi ve adı geçene tebliğini arz ederim.

Şerafettin TURAN
İl Milli Eğitim Müdürü

EKLER:

- 1- Veli Anket Formu (2 Sayfa)
- 2- Okul Listesi (1 Sayfa)

Abdulaziz Mah. Atatürk Cad. 42040 Meram/KONYA
Tel:0332 353 30 50 Faks:0332 351 59 40
Web : <http://konya.meb.gov.tr>
E-Posta : konyamem@meb.gov.tr

Strateji :
Bilgi: Fatma GÖRES
0332 353 30 50 (1259)
istatistik42@meb.gov.tr

T.C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü
Araştırma İzin Dilekçe Formu

Öğrencinin	Adı Soyadı Suna KAYA
	Numarası 105201021006
	Ana Bilim / Bilim Dalı İlköğretim Ana Bilim Dalı / Fen Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı
	Programı Fen Bilgisi Öğretmenliği Yüksek Lisans ☒ Doktora ☐
	Öğrenciye ulaşılabilecek Telefon Numaraları

Tezin Konusu: İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velilerinin Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik tutumlarının incelenmesi

Araştırma'nın Konusu: İlköğretim 6, 7 ve 8. sınıf öğrenci velilerinin Fen ve Teknoloji dersinde verilen performans görevlerine yönelik tutumlarının incelenmesi

Araştırma'nın yapılacağı Kurum veya Kişiler: MEB'e bağlı resmi ve özel ilköğretim okullarına ve dershanelere giden 6,7 ve 8. sınıf öğrencilerin velileri.

- İhsan Özkaşıkçı İlköğretim Okulu (Meram)
- Mümtaz Kuru İlköğretim Okulu (Meram)
- Mehmet Nuri Küçükköylü İlköğretim Okulu (Selçuklu)
- Şukriye Onsun İlköğretim Okulu (Selçuklu)
- Özel Konya Esentepe İlköğretim Okulu (Selçuklu)
- Özel Form Kampüs Dershanesi (Selçuklu)
- Özel Konya Tudem Dershanesi (Selçuklu)
- Özel Konya Zirveye Yükseliş Dershanesi (Meram)
- Özel Çağdaş İstanbul Boğaziçi Dershanesi (Meram)

Tez Danışmanı
Adı Soyadı İmzası

Prof. Dr. Ahmet AFYON

Uygundur.

Ana Bilim dalı Başkanı
Adı Soyadı İmzası

Ahmet

Sayı :

Tarih : *16.04.2012*

Eki :

1 Adet Uygulama/Araştırma Formu

1 Adet Tez Önerisi

Konya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fak. A1-Blok 42090 Meram Yeşil Yol /Meram /KONYA
Tel: 0 332 324 7660 Faks: 0 332 324 5510 www.konya.edu.tr e-mail:

T. C.
NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü

Özgeçmiş

Adı Soyadı:	Suna KAYA	İmza:	
Doğum Yeri:	Karaman		
Doğum Tarihi:	15.09.1987		
Medeni Durumu:	Bekâr		

Öğrenim Durumu

Derece	Okulun Adı	Program	Yer	Yıl
İlköğretim	Mareşal Mustafa Kemal İ.Ö.O		Meram	2001
Lise	Selçuklu Dumlupınar Lisesi		Selçuklu	2004
Lisans	S.Ü. A.K. Eğitim Fakültesi	Fen Bilgisi Öğretmenliği	Konya	2010
Lisansüstü	N.E.Ü Eğitim Bilimleri Enstitüsü	Fen Bilgisi Eğitimi	Konya	2013
Aldığı Ödüller:	Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi tarafından 2009–2010 Eğitim Öğretim Yılı sonunda Yüksek Onur Belgesi verilmiştir. Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Öğretmenliğinden bölüm ikinciliği ile mezuniyet belgesi.			
Hakkımda bilgi almak için önerebileceğim şahıslar:	Prof. Dr. Ahmet AFYON (N.E.Ü İlköğretim Bölüm Başkanı)			
E-mail Adresi	sunkaya@hotmail.com			